Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 284. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 29-го ГРУДНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, DECEMBER 29, 1978 No. 284. VOL. LXXXV.

Д-р Олександер Білик одержав патент на продукцію поліолів.

Філядельфія, Па. (д-р М. Диміцький). — Офіційна газета патентового уряду ЗСА, том 976, ч. 1, стор. 264 (7 листопада 1978) подала короткий абстракт патенту ч. 4,124,609, який одержав д-р Білик, чим остаточно леґалізовано ідентичність патенту.

Подання на патент було внесене 13-го грудня 1976 р., й скоре полагодження патентових формальностей вказує на оригінальність опрацьованої методи синтез та на важливість продукту.

Декілька років д-р Білик працював над різними полімерами в Реґіональному Інституті відділу агрикультури ЗСА, в Філядельфії, і його завданням було переформування товщів у пластику й уретанові губки, які уживаються в автомобільній та авіяційній індустрії.

Щодо синтези пластики з товщів, то та справа є сьогодні в центрі уваги різних держав, бо це дає змогу частинно унезалежнитися від петро-хемічної індустрії, яку починають контролювати араби.

Д-р Білик реферував свої праці на міжнародному з'їзді хеміків у Мехіко Сити (Мехіко) та в Ню Орлеанді, Люїзіяна, чим опісля зацікавились декілька держав Південної Америки. Зараз після з'їзду, державні чинники Арґентини й Бразилії, звернулися до торговельного уряду ЗСА з пропозицією набуття права продукції поліолів, які є основним вихідним матеріялом у продукції різних полімерів та уретанових губок. Міжурядові акції, мабуть, значно причинилися до так скорого оформлення і видання патенту, що часом триває коло 5 років.

Тут треба згадати, що на кожних 1000 публікацій тільки одна має можливість до опатентування.

На кінець треба відмітити, що, побіч своєї відповідальної наукової діяльности, д-р Білик знаходить ще час для суспільної праці, й є активним членом нашої спільноти — Американської України.

Відбувся Український симфонічний концерт

Едмонтон. (КУК). — Старанням „Серії Концертів Спадщини" під проводом Р. Осташевського з великим мистецьким успіхом відбуто в Ювілейній авдиторії Едмонтону 4-го листопада ц. р., другий з черги Український Симфонічний концерт, в якому взяли участь: Едмонтонський хор „Дніпро" під управою Марії Дитиняк і Симфонічна Оркестра Едмонтону під знаменитим диригуванням гостя з Торонта маестра В. Колесника.

У програму концерту ввійшли композиції: Увертюра до опери „Тарас Бульба" М. Лисенка, „Заповіт" оркестрації Г. Гладкого — К. Стеценка і Ю. Фіяли, „Туман хвилями лягає" М. Лисенка-С. Яременка, „Карпатська леґенда" В. Гомоляка, „Реве та стогне Дніпр широкий" Д. Крижанівського-В. Колесника, інстр. Ю. Фіяли та „Українська симфонія А Мінор" М. Колачевського.

Про концерт появились дуже прихильні рецензії С. Яременка в українській пресі та англомовні — в журналі „Едмонтон Ріпорт" і в „Едмонтон Джорнал" п.н. „Перфектний диригент для Українського Концерту".

Проф. Яр. Рудницький у Новій Зеляндії

Окленд (Н. З.) — У переїзді до Австралії перебував тут від 16-го до 17-го грудня проф. Яр. Рудницький. Крім англомовного викладу про „Багатокультурність у Канаді, Австралії й Новій Зеляндії — спроба порівняння" і розмов із місцевою славістикою проф. Олександрою Пугач-Касселтон із Оклендського університету, він мав довшу зустріч із представником української громади в Новій Зеляндії Володимиром Крехівцем, під час якої продискутовано поточні справи з українського громадсько-політичного, культурно-наукового й церковно-релігійного життя. Як довголітній громадський діяч п. Крехівець був зацікавлений ходом III СКВУ, відновленням Могилянсько-Мазепинської Академії Наук, справами Патріярхату тощо. На його думку, невелика українська громада (коло 300 душ, розкинених по цілій країні), шукатиме ближчих зв'язків із „австралійською Україною", щоб могти спільно виступати і працювати в рамках загальноукраїнського організованого життя. Це зокрема важливе, коли йдеться про збереження молодого покоління й створення для нього осередку університетських студій українознавства в цій частині світу. Тимто п. Крехівець вповні підтримує ідею проф. Рудницького щодо створення Катедри Українознавства в Австралії (КУА) і ближчого пов'язання її з Українським Вільним Університетом у Мюнхені.

Помер Андрій Цебак, засновник та довголітній секретар 100-го Відділу УНС

Меррівіл, Індіяна. — Андрій Цебак, засновник і довголітній секретар 100-го Відділу УНСоюзу, Товариства ім. Тараса Шевченка в Ґері, Індіяна, помер 25-го листопада ц. р. на 88-му році життя.

Покійний народився в 1890 році в Західній Україні і юнаком прибув до З'єднаних Стейтів Америки, де вже у 1905-му році включився в українське громадське та союзове життя, ставши членом УНСоюзу. У роках 1905-1910 був він секретарем Відділу УНСоюзу в Амбрідж, Па., а в 1912-му році, після переїзду до Ґері, Індіяна, заснував там 100-ий Відділ УНСоюзу, в якому займав пост секретаря аж до дня його смерти, отже, разом впродовж 66 років.

Покійний працював як електротехнік в компанії „Ю. С. Стіл" впродовж 49 років. Помер у лікарні Бродвей Методист Госпітал у Меррівіл, Індіяна, після короткої недуги.

Св. п. Андрій Цебак полишив у смутку дружину Естер Цебак, яка перебрала по ньому обов'язки секретаря 100-го Відділу, пасербів Григорія Мацішака з дружиною Урсулею, Михайла Мацішака з дружиною Марією та Миколу Мацішака, які теж п'ятеро внучат.

Родина, місцева українська та союзова громада супроводили тіло сл. п. Андрія Цебака на вічний спочинок на цвинтар Калюмет Парк Семетері в Меррівіл, Індіяна.

КАРТЕР ПЛЯНУЄ ПІДВИЩИТИ ОБОРОННИЙ БЮДЖЕТ

Вашінгтон. — Президент Джіммі Картер, після нарад зі секретарем оборони Гарольдом Бровном та іншими дорадниками, плянує підвищити оборонний бюджет ЗСА на 10 більйонів долярів у новому фіскальному році, який починається 1-го жовтня 1979 року і триватиме до 30-го вересня 1980 року. Загальний бюджет ЗСА, що його президент Картер запропонує Конгресові ЗСА до розгляду, починаючи від 22-го січня 1979 року, включатиме 533 більйони долярів видатків і 504 більйони долярів приходів, тобто дефіцит буде в сумі 29 більйонів долярів.

Пропонований президентом Картером оборонний бюджет ЗСА становитиме суму 122.8 більйона долярів, тобто на приблизно 10 відсотків більше як теперішній бюджет, який виносить біля 112 більйонів долярів. Коли взяти до уваги існуючу інфляційну стопу коло 7 відсотків, то фактично пропоноване підвищення оборонного бюджету не переходить стопи 3 відсотків і вміщається в рамки приречень, що їх президент Картер зробив країнам Північно-Атлантійського Союзу (НАТО).

Як відомо, країни НАТО рішили під час нарад їхніх представників минулого травня підвищити їхні оборонні бюджети на 3 відсотки з уваги на постійний зріст совєтських збройних сил у Східній Европі. Але країни НАТО звернулись з вимогою до уряду президента Картера включити таку ж підвишку в оборонний бюджет ЗСА, на що президент Картер погодився і тепер додержав приречення. Згідно з речниками Білого Дому, це взаємне зобов'язання поміж ЗСА і їхніми західньоевропейськими союзниками становитиме головний арґумент за прийняття пропонованого підвищення Конґресом ЗСА.

Побоювання, що підвищення оборонного бюджету може наступити коштом деяких домашніх програм допомоги убогим, немічним, безробітним тощо виявилось безпідставним, бо ще минулої п'ятниці, 22-го грудня, президент Картер повідомив, що він закинув свої раніші пляни скасувати фінансування деяких домашніх програм в сумі 2 більйонів долярів. Після нарад з директором Бюра бюджету Джеймсом МекІнтаєром, президент Картер офіційно подав до відома, що він не плянує скасовувати існуючої програми,—чого побоювались посадники міст та провідники неґритянського населення — та що дефіцит пропонованого ним бюджету не переступить суми 29 більйонів долярів.

Партизани в Етіопії знову розпочали військову акцію

Моґадішу, Сомалія. — Дев'ять місяців після того, як етіопські і кубинські військові частини, з допомогою совєтської зброї і численних совєтських дорадників, переважно високих військових старшин, здушили широкорозгорнені акції партизанських частин і відсунули реґулярні сомалійські військові з'єднання поза кордони Оґаден, у згаданій провінції знову розпочались розрухи і партизанська діяльність в багатьох місцевостях. Партизани роблять вдалі засідки і переводять дуже успішні напади на військові з'єднання Етіопії і Куби, а потім безслідно зникають в гірських околицях чи пралісах.

Боротьбу партизанських частин очолює пробзаський Сомалійський Визвольний Фронт і його вітка у провінції Оґаден. Речники цього Фронту стверджують, що війну повністю ведуть малими з'єднаннями, але партизани мають вже помітні успіхи в багатьох районах провінції, головно на віддалених від великих центрів переферіях, де стаціонують етіопські і кубинські частини.

Під час інтерв'ю з американським кореспондентом, яке відбулося у столиці Сомалії, лідери Руху і партизанських частин призналися, що вони не контролюють ані одного більшого міста у провінції, але після програної вони переорганізували свої частини, притягнули до боротьби нових вояків і змінили свої розвідчі органи, без яких не можна вести справжньої війни „проти наїзників".

„Ми наново змобілізували і переорганізували наші частини політично і мілітарно", — заявили речники Визвольного Фронту, — „так, що тепер тисячі наших вояків перебувають у провінції, готові до нової війни з наїзниками, щоб привернути західню частину Сомалії до материка".

Генеральний секретар цієї Визвольної Організації Абдуллаґі Гассан Мохаммед кількаразово повторяв слова „західня Сомалія", висловлюючи таким чином претенсії Сомалії до провінції Оґаден. Інший речник Сомалійського Визвольного Фронту, який діє безпосередньо в Оґадені, Мохаммед Алі Рубе, заявив, що визвольна армія особливо успішно діє у трьох південних районах Оґадену, а саме в Сідамо, Беле і Арусі. „Ми єдині, що контролюємо ці райони", — відмітив Рубе, який підкреслював, що етіопські і кубинці держаться своїх таборів і дуже непевно почуваються у провінції.

У першій половині грудня ц. р. високе командування етіопськими і кубинськими частинами відбуло спільні наради, шукаючи виходу з цього невідрадного положення і обговорюючи способи, щоб усунути впливи і зріст сомалійських партизанів і Визвольного Фронту взагалі.

Політичні спостерігачі стверджують, що у провінції дійсно стало небезпечно появлятися малим військовим частинам і що партизанські частини посилили свою діяльність, яка може спричинитися до відновлення боїв в Оґадені.

Тисячі прочан святкували Різдво у Вифлеємі

Вифлеєм. — Тисячі прочан, серед них багато священиків, урочисто відсвяткували Різдво Христове у цьому містечку, де 1978 років тому народився

2000 років тому народився Ісус. З появою першої зірки на небі в навечер'я Різдва Христового священики почали релігійні відправи біля гроти у церкві Різдва Христового, які закінчились у день Різдва Службою Божою. Гроту у цій 800-річній церкві уважається місцем народження Ісуса Христа. Вифлеєм, як відомо, міститься на території окупованого Ізраїлем західнього побережжя ріки Йордан.

СССР ЗАПЕРЕЧУЄ ЗУМИСНЕ ПРОВОЛІКАННЯ ЩОДО САЛТ II

Москва. — Совєтські провідники кількаразово заперечили поголоски, що вони зумисне проволікають з підписанням договору про обмеження стратегічної атомової зброї (САЛТ II) із З'єднаними Стейтами Америки з огляду на американсько-китайське зближення і заповіджене нав'язання дипломатичних зв'язків Вашінгтону з Пекіном. У цій справі появились коментарі у совєтській пресі, де говориться, що помимо неприязних відносин між Совєтським Союзом і Китайською Народною Республікою, СССР вважає підписання договору САЛТ II за надто важливу справу, щоб на цьому тлі можна було вести якінебудь спекуляції. Совєтські чинники при тому підкреслюють, що договору не вдалося ще досі підписати з увагу на неполагодження деяких технічних питань, які вимагають додаткового вияснення.

Коментарі у совєтській пресі, мабуть, появились у відповідь на деякі спекулятивні міркування американських політичних діячів, які думають, що у зв'язку з пертрактаціями Вашінгтону з Пекіном Москва вирішила покищо здержатись з підписанням договору САЛТ II, вислідом чого були неуспішні переговори міністра закордонних справ СССР Андрея Громика з державним секретарем ЗСА Сайрусом Венсом в Женеві минулого тижня. Громико, наприклад, погоджувався на розв'язання деяких скомплікованих справ у п'ятницю, але вже в суботу він відступив від раніших домовлень і видвигнув ті справи, які американська сторона вважала за другорядні і які можна було полагодити на амбасадорському рівні й вони неконечно мусіли бути предметом нарад міністрів закордонних справ.

Не зважаючи на те, що Громико ані словом не згадував про бажання ЗСА нав'язати дипломатичні зв'язки з Китаєм, на Заході створилося враження, що це було основною причиною неуспіху у Женевських переговорах. Всі ці „спекуляції" заперечила, очевидно, газета „Правда", орган ЦК КПСС, і пресове агенство ТАСС. „Правда" називає такі висловлювання „дезінформацією", кажучи, що Совєтський Союз у цьому випадку „не підставляв своєї ноги".

У приватних розмовах з совєтськими чинниками, закордонні кореспонденти довідались дещо більше. Один з них, прізвища якого не називається, мав заявити, що „ми не хочемо бути введені в незручну ситуацію", бо, на думку цього совєтського дипломата, Пекін ввесь час намагається скомплікувати американсько-совєтські відносини, а часовість нав'язання дипломатичних зв'язків між Вашінгтоном і Пекіном вказує на те, що нові китайські керівники бажали перешкодити зустрічі президента Картера з Леонідом Брежнєвим.

Кореспонденти при тому пригадують, що таку заяву про можливість його зустрічі з Брежнєвим президент Картер склав ще перед виїздом Венса до Женеви. Було також відомо, що в другій половині січня ц. р. до ЗСА прибуде з офіційною візитою перший заступник прем'єра КНР і теперішній реформатор Китаю, Тенг Гсіао-пінг. З довірочних джерел стало відомо, що Москва воліє почекати на висліди візити Тенга, заки розпочне підготову до зустрічі Брежнєва з Картером. У листі до президента Картера Брежнєв минулого тижня писав, що уряд Совєтського Союзу слідкуватиме за розвитком зв'язків між ЗСА і КНР і відповідно до цього розвитку достосує свою політику.

Політичні спостерігачі і дипломати в Москві твердять, що СССР є затурбований фактом, що КНР дістає доступ до західньої технології, яка може значно зміцнити мілітарну силу Китаю. Крім того у Москві побоюються, що надто тісні зв'язки Вашінгтону з Пекіном можуть значно обмежити співпрацю СССР із ЗСА, що, на думку Кремлю, було б некорисним зворотом для обох держав.

Папський посланець старається полагодити конфлікт між Арґентиною і Чіле

Буенос Айрес, Арґентина. — Тут, у вівторок, 25-го грудня, папський посланець кардинал Антоніо Саморе, колишній амбасадор Ватикану до Колюмбії та голова Ватиканської Комісії для Південної Америки, зустрінувся з арґентинським президентом Джордж Рафаелем Віделє, полагодити територіяльний конфлікт поміж мілітарним урядом Арґентини і Чіле. Цього ж самого дня увечері кардинал поблагословив понад 2000 арґентинських католиків, які тут демонстрували проти загрози війни з Чіле.

Після зустрічі з президентом Арґентини кардинал Антоніо Саморе заявив: „Із-за цієї причини, що обидва ці народи є католицького віровизнання, я вірю, що зусилля Папи увінчаються успіхом". В кінці цього тижня кардинал ще має зустрінутись із представниками уряду Чіле.

Минулого тижня, у п'ятницю, Папа проголосив, що висилає свого спеціяльного післанця, щоб вислухав дві сторони на тему спору над малими островами та справами, які пов'язані з правами обох держав до прибережних вод Південної Америки.

Франція „видворила" комуністичного шпигуна

Париж, Франція. — На виразне зарядження президента Валери Жіскара д'Естена французький уряд „видворив" з Франції громадянина комуністичної Польщі, Казіміра Хажевського, обвинуваченого у шпигунстві на користь комуністичного уряду у Варшаві. Французька поліція арештувала Хажевського ще в жовтні ц. р., коли поліційні чинники встановили, що він був висланий варшавським урядом для шпигунства серед польської еміґрації.

У другій половині грудня ц. р. французький уряд змінив свою думку про засуд Хажевського і наказав поліції видалити його поза кордони країни. Урядові чинники відмовились коментувати це рішення, але популярна газета „Ле Монд" висловила припущення, що Хижевського мабуть обміняли за скрайньо лівого французького журналіста Філіпа Риса, арештованого на початку грудня у Ґданську польською тайною поліцією.

СВ. П. ВЛАДИКУ ШМОНДЮКА ПОХОВАЮТЬ НА ЦВИНТАРІ СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРҐУ

Як повідомляють з архиєпископської канцелярії, тлінні останки св. п. Архиєпископа-Митрополита Йосифа Шмондюка будуть поховані на українському католицькому цвинтарі Св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й., після похоронних відправ у суботу, 30-го грудня ц. р., в катедрі Непорочного Зачаття Пречистої Діви Марії у Філядельфії. Під час Заупокійних Богослужень номінальні проповіді виголосять Владики Ярослав Габро і Василь Лостен. У похоронах заповів участь кардинал Джон Кроль з Філядельфії. Архиєпископська канцелярія повідомила Блаженнішого Патріярха Йосифа про смерть Владики Шмондюка і запросила його взяти участь у похоронах.

МОСКВА ВІДПОВІДАЄ ФРАНЦУЗЬКИМ ІСТОРИКАМ-КОМУНІСТАМ

Москва. — Пресове агенство Ройтер інформує, що совєтське Агенство Печаті Новості (АПН) поширило статтю, яку підписали чотири офіційні представники совєтського наукового світу — Євгеній Амбарцумов, Фьодор Бурлацкій, Юрій Красін і Ерік Плєтньов.

Ця стаття — це відповідь на книжку „СССР і ми", яку написали п'ять французьких істориків-комуністів, в якій було гостро засуджено сталінізм і сучасну політику кремлівських вождів. Автори книжки твердять, що сталінізм ще й тепер існує в Совєтському Союзі.

Совєтські ж автори силкуються довести, що в Совєтському Союзі засуджено сталінізм і т. зв. „культ особи", які порушували принципи „совєтської законности і демократії". Хоч, мовляв, Комуністична партія була свідома того, що „самокритика" може бути небезпечною для неї, одначе вона „не зупинилася перед розкриттям культу особи", маючи на увазі те, щоб воно не повторилося в майбутньому та щоб, бачите, таке явище не могло мати місця в комуністичних партіях поза Совєтським Союзом.

Совєтські коментатори дорікають авторам „СССР і ми", що вони не розуміють досягнення Совєтського Союзу, а зосереджують свою увагу на „необґрунтованих репресіях 30-их років, пов'язаних з культом особи". Вони також дорікають французьким авторам за те, що, мовляв, вони забули, що період 30-их років вимагав „залізної дисципліни і високої пильности", бож існувала загроза нападу на Совєтський Союз".

Українські археологи завершили розкопки скитської могили

Київ. — Влітку цього року археологічна експедиція, що її очолив Микола Чередниченко, кандидат історичних наук, у районі українського міста Бердянська завершила розкопки найглибшого з усіх, бо на 16 метрів, — відомих скитських поховань, — інформує „Молодь України".

У заглиблення, як у колодязь, по драбині з металевих прутів можна спускатись на саме його дно. Збоку є вхід до тунелю, і, нам, зійшовши нижче — входиться до сильно освітленої просторої печери, де одночасно можуть працювати шість-сім археологів. Це саме є похоавльна кімната скитського царя. Перед її порогом знайдено останки воїна або раба, череп якого був пробитий сокирою. На стіні висів сагайдак зі стрілами. Знахідок відкрито багато, хоча що кімнату пограбовано ще в давнину. Доганяються, що склепіння печери обвалилося і це перешкодило грабіжникам винести з неї все. Тут ще й досі — мечі, бойові сокири, унікальні бронзові прикраси похоавльного візка, грецький посуд, амфори, залишки панцира з металевих пластин, жіночі головні убори зі золотими прикрасами, золоті вироби — браслети, кільця, намиста, масивні прикраси для коня, — речі щоденного побуту, які розказують про життя древнього народу, який жив у Північному Причорномор'ї.

У степах України, — пише „Молодь України" — сотні курганів, що їх висипали скити над могилами царів і знаті, розкопки яких, з браку прицемних пам'яток з цих часів, мають важливе значення, поширюють бо знання про нарід, який жив близько двох тисяч років тому.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАҐУЄ КОЛЕҐІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Коленська, Володимир Левенець, Зенон Снилик, Василь Тершаковець (тепер виконуючий обов'язки голови Колеґії) і Євген В. Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Економічні перспективи

Західня економічна система, достатньо насичена інфляційними тенденціями, напевно опиниться у затяжній кризі в новому 1979 році, якщо країни ОПЕК-у (організації держав-експортерів нафтової ропи) здійснюватимуть, нехай і постепенно, заповіджене ними підвищення цін на цей здається найкоштовніший у світі продукт, без якого не може обійтися жадна індустріяльна і економічно розвинена країна.

Різні спеціялісти й економічні аналітики звертають при тому увагу, що багато країн світу, зокрема бідніших, не спромоглися ще й досі видобутися з економічної кризи, яка витворилась в наслідок першої фази піднесення цін на нафтову ропу в 1973-74 роках. Для інших, промислово розвинених держав, підвищення цін на нафту на 5, 10, а потім аж 14,5 відсотка спричиниться не тільки до інфляції і рецесії, але також до зросту безробіття і, очевидно, сповільнення продукції товарів першої потреби, з яких користали не тільки країни-продуценти, але також, і то в першу чергу, слабше або цілковито економічно нерозвинені країни.

Без сумніву, рішення країн-експортерів нафти було великою несподіванкою і великим ударом по економічній програмі уряду президента Джіммі Картера. Несподіванка була тим більшою, коли стало відомо про підвишку цін на нафту до висоти майже 15 відсотків, бо ще три місяці тому, під час візити секретаря скарбу ЗСА Майкела Блументала на Близький Схід, країни ОПЕК-у запевняли його, що підвищення напевно не буде більше ніж 5-10 відсотків.

Ще перед підвищенням цін на нафтову ропу економісти ЗСА передбачували незначну рецесію в Америці; тепер, коли вищі ціни нависли страшним маривом над світом, економічні перспективи ЗСА виглядають досить невідрадно. Ситуація стає ще більш загрозливою, коли подумати, що рецесія у З'єднаних Стейтах Америки може відбитися широким відгомоном у цілому світі, на Заході і на Сході, бо ЗСА являються продуцентом великої частини товарів, без яких, практично беручи, не можуть обходитися країни світу. Із сповільненням продукції в ЗСА, сповільниться негайно економічний розвиток і впаде життєвий рівень у тих країнах, з якими ЗСА вдержують тісні торговельні зв'язки. Рецесія в ЗСА автоматично зменшила б також запотребування на продукти з інших країн, зменшиться імпорт і збільшиться безробіття у заприязнених країнах, зокрема европейських і в Японії. У багатьох державах Европи, наприклад, позем безробіття ще і тепер рівняється поземові повоєнних років. Самозрозуміло, що зростуть також ціни в самих ЗСА на роздрібні товари і про це вже відкрито говорять речники уряду Картера, не згадуючи про підвищення цін товарів у таких країнах як Японії, яка майже у сто відсотках імпортує нафту з країн Близького Сходу і з Китаю. Застрашуючою перспективою є сам страх перед дальшим спадом вартости американського доляра у відношенні до інших валют світу, а це знівечило б дотеперішні заходи президента Картера для рятування стабільности доляра.

Найбільш, однак, застрашуючим фактом у цьому понурому економічному стані є те, що багато країн напевно робитимуть запобігаючі заходи, які у свою чергу цілковито, або частинно запинять процес покращання і підвишок життєвого рівня у слабо економічно розвинених країнах, а у найбідніших — посилять мариво голоду і збільшать загрозу загальної нужди.

Світ, проте, шукає розв'язки цього наболілого питання і, можливо, у пов'язанні з новою політикою ЗСА відносно Китаю, яка може спричинитися до збільшення постачання нафти і збільшити торгівлю взагальному, знайдеться вихід з цього нелегкого становища.

М. Платковський

СЕНСАЦІЯ: ВАШІНҐТОН-ПЕКІН

Почнемо з маленької анекдоти, яку я колись чув чи про неї десь вичитав. Якийсь молодий журналіст любувався в робленні у своїх статтях припущень і передбачень на близьке майбутнє: від кількох місяців до яких двох років наперед. Його передбачення не справжувались. Головний редактор порадив йому робити передбачення на які 50 років наперед, бо тоді вже ніхто не матиме змоги справдити, чи його передбачення були правильні. Це мудра порада, проте ніхто з журналістів не може обійтися без деяких передбачень на більш чи менш близьке майбутнє.

Що можна сказати про останню „бомбу'' в світовій політиці — порозуміння між Америкою і червоним Китаєм? Чому це порозуміння прийшло саме в цьому моменті? Для Китаю цей момент не грає більшої ролі. А що було мотивами Америки? Застій у переговорах між Ізраїлем і Єгиптом, що спонукало Картера виказати якимсь іншим великим потягненням? Події в Ірані? Чи, може, навіть своєрідний натиск на СССР, щоб він не відтягав у безкінечність заключення договори про САЛТ II? І чи „відважний'' провідник комуністичної Румунії не знав чогось про можливість швидкого порозуміння Вашінґтон-Пекін, що осмілило його в останніх виступах проти Москви?

Цілком зрозуміло, що президент Картер підкреслює, що порозуміння з червоним Китаєм не є спрямоване проти Москви: інакше він був би кепським дипломатом. Китай менше говорить про те, що це порозуміння не заторкує інтересів СССР: він уже хіба нічим не може змінити неґативного проти себе наставлення Москви. Але зате чи не вся преса й громадська опінія західнього світу, майже стовідсотково схвалюючи крок американського президента, говорить про „удар'' для Москви. А сама Москва, прийшовши тільки до рівноваги після першого „шоку'', вже заговорила про „пакт Картера з дияволом''...

Отже, так чи інакше — що не говорила б американська дипломатія — в розумінні всіх сторонніх глядачів, порозуміння між Америкою і Китаєм таки є спрямоване проти Москви — якщо не в наступальному, то принаймні в оборонному його аспекті. Питання — що буде безпосередньо після такої „пігулки'' робити Москва? Чи вона, проковтнувши цю пігулку, таки підпише договір САЛТ II, чи, „розгнівавшись'', займе знову непримириме становище? Швидше можна припускати, що Москва буде робити „добру міну до поганої гри'', щоб не осмішити себе в очах світу, а значить, затиснувши зуби, згодом таки піде на договір з Америкою в справі САЛТ II. В противному разі була б загрожена вся політика т. зв. детанту і ми стали б у близькому майбутньому малощо не перед поворотом до „холодної війни''.

Можна також думати, що червоний Китай, із своїм „філософічним'' підходом до світових політичних справ і знаючи, що часом ліпше „вичекати'', ніж відразу починати йти „на цілого'', — правдоподібно дасть тепер спокій Тайванові і не буде робити проти нього вже відразу якихось агресивних кроків. Це улегчить Америці „заховати обличчя'' і не наражатись на занадто велику критику як внутрі, так і ззовні країни.

Але — як будуть розвиватися дальні події? Останні потягнення китайської зовнішньої політики і позитивне, на загал, реаґування на них з боку держав Заходу, — свідчать про те, що держави західнього світу прийшли, очевидно, до переконання, що червоний Китай може допомогти Заходові „відбитися'' від невгаваючих агресивних потягнень СССР в усьому світі. Отже, країни західньої Европи, а тепер ще в більшій мірі ЗСА, допоможуть, мабуть, Китаєві розбудувати його промисловість, а тим самим і зміцнити його воєнні спроможності. Це те, проти чого так лютує Москва і чого вона смертельно боїться. Китай бо не перестає перестерігати Захід перед небезпекою імперіялістичної політики „нових царів'' і поводиться крайнє вороже до СССР.

Та — що буде далі? І тут ми мусимо піти слідами того молодого журналіста, про якого була мова на початку статті. Скажімо, що протягом якихось 10 років ЗСА і західня Европа так поставлять „на ноги'' Китай, що він стане більш-менш великою потугою також у мілітарному відношенню. Але Захід — насамперед ЗСА — будуть стосувати політику „балансування'' між СССР і червоним Китаєм, виграючи одного проти другого. Чи це не знеохотить Китай і не поштовхне СССР на шукання якихсь альтернатив. Китай, ставши „на ноги'', вже не буде боятися агресії з боку Москви. А ця остання (в Кремлі сидять таки досить „мудрі голови'') — для того, щоб вийти з „окруження'' — почне шукати можливостей дати якусь сатисфакцію Китаєві. Бо що для Москви піти навіть на такий крок, щоб віддати Китаєві якусь частину „неісходімого'' Сибіру! І якщо б дійшло до порозуміння між і сьогодні вже потужним СССР і потужним за, повторюємо, які 10 чи 20 років Китаєм... тоді Захід буде вже готовий, щоб відправити панахиду!

Ми не збираємося приходити з порадами для Заходу або, тим більше, „повчати'' його (проти цього віддавна вже висловлюються деякі наші „демократи'', виявляючи цим якесь почуття меншевартости). Проте, на нашу думку, якщо Захід справді починає „ставити на китайську карту'', то мусить це робити чесно і без жадних, так би мовити, „задніх думок''. Балансувати між СССР і Китаєм — це досить небезпечна гра. Треба таки вибирати: СССР чи Китай. Отже, протягом цих 10-20 років, за які Китай стане справжньою світовою потугою, Захід мусів би зробити щось такого, що позбавило б його раз на завжди небезпеки агресивного російсько-совєтського імперіялізму. Як це можна зробити і якими методами — про це не варто писати. Очевидна річ, що в нашому розумінні (розумінні українців і інших поневолених Москвою народів) рецепт на це тільки один: розподіл російсько-совєтської імперії на незалежні і суверенні держави неросійських народів. Але цей рецепт не до вподоби державам Заходу — з тих чи інших мотивів. Що ж до того, що після розпаду СССР могла б виникнути т. зв. „жовта небезпека'', то це така проблематична і нереальна річ далекого майбутнього хоч би тому, що Китай положений дуже далеко, що про це не варто думати.

К. Крупський

УКРАЇНА ТА УКРАЇНЦІ В КІНЦЕВІЙ КНИЗІ „АРХІПЕЛАГ ҐУЛАГ''

[4]

„Чому український націоналізм так злить нас, чому так злить нас бажання наших братів говорити, виховувати їхніх дітей і робити вивіски підприємств у їхній власній мові? Навіть Михаїл Булгаков у „Білий сторож'' дозволив обманути себе на цю тему. Певно, нам не вдалося цілковите злиття, і в деяких відношеннях ми є ще іншими (а це є достатнім, що вони, та менша нація, відчувають різницю). І як сумним воно є, але ми втратили нагоду за нагодою, а головно в тридцятих і сорокових роках, коли та проблема стала найбільш нагальною. Отже, не за царів, а після царів. Чому їхнє бажання відокремитись так дуже ображує нас? Чи не можемо ми розлучитися з одеськими пляжами, або овочами Киргизії? Для мене ця тема є дуже болючою. Росія і Україна є об'єднані в моїй крові, в мойому серці, в моїх думках. З приятельських контактів з українцями в таборах через довгі роки, я пізнав як це болючим є для них. Наше покоління не може оминути заплати за помилки попередніх поколінь. Ніщо не є таким легким як тупнути ногою і крикнути „Це моє!'' Безмірно є тяжчим заявити „Ви можете жити так, як вам подобається''. Під кінець двадцятого століття ми не повинні жити у світлі уяви, в якому жив і покінчив наш останній і не дуже мудрий імператор.

„Дивно, що віщування Доктрини Вангарду (В нотатці до „доктрини вангарду'' на сторінці 532, сказано: „це є марксистсько-ленінівська ідеологія, яка претендує на те, що вона є найбільш поступовою філософією світу''. Примітка, К. К.) про те, що націоналізм завмре, не здійснилося. В добі атому і кібернетики він чомусь розцвів наново. Подобається нам це чи ні, але надходить час сплати нашого векселя, який гарантує самовизначення і незалежність. Ми не повинні чекати аж до часу, коли той вексель буде поставлений на карту спалення, або буде затопленим у ріках, або буде обезголовленим. Ми мусимо доказувати величність нашого народу не величиною нашої території, не числом народів під нашою опікою, а грандіозністю наших діл, а також глибшою працею на землях, які залишаться нам після того, як відійдуть ті, що не хочуть жити з нами''.

„Україна буде скрайньо болючою проблемою, але ми мусімо усвідомити собі те, що тепер почування цілого народу розпалилося до білого. Тому що цілими століттями цим двом народам не вдалося жити гармонійно, тепер черга на нас показати свій глузд. Рішення мусимо залишити для українців. Нехай федералісти і сепаратисти спробують своїх переконувань. Не поступитись буде глупо і жорстоко. Чим більше делікатно, більше толерантно і більше обережно мч розтолкуємо собі самим, якими ми є тепер, тим більше буде надії на реставрацію єдности в будуччині. Нехай вони живуть своїм власним життям, нехай побачать як воно іде. Вони скоро переконаються в тому, що не всі проблеми будуть розв'язані відокремленням''.

До останнього наведеного речення Солженіцин подав замітку про плебісцит, про що я вже згадав. Я умисне навів ті місця про Україну та українців, в яких деякі вислови Солженіцина виглядають нам суперечними основній його інтенції супроти українців. З одної сторони, він виявляє себе великим гуманістом і визнає кривди, які Росія заподіяла і ще діє нашому народові. Важливим є це, що він признає право українському народові на незалежність. Рівночасно з цим, він ніби застрашує українців кажучи „відокремитесь — пізнаєте те, що жити вільними не є так легко''. Якщо сьогодні африканські негри дають собі раду в керуванні справ своїх народів, то чому ж українці мали б жалувати за опікою, а на ділі, за експлуатацією і терором старшого брата? Або, яку єдність в будуччині з українцями має на гадці Солженіцин. Якщо він мав на гадці співжиття російського народу з українським народом, то справа зовсім інша. Безумовно, що вільній Україні треба буде співжити з Росією в якнайкращих сусідських відносинах, але „єдности'' з Росією Україна вже зазнала досить. Дай Боже, щоб в будуччині українці і росіяни любилися, але тільки „через кордон'', як сказав недавно Леонід Плющ.

Коли ж візьмете під увагу факт, де Солженіцин виховувався, а також совєтську офіційну історичну науку про Україну та українців, згідно з якою всі визначні українці представлені як зрадники і запроданці українського народу, то треба подивляти Солженіцина і його мужності, яка дозволяє йому настільки відступити від традиційної думки про Україну. Напевно, що навіть російські протикомуністичні круги не схвалюють такої радикальної зміни погляду на українську справу. Хто зна чи Солженіцину не приходиться зводити листовних суперечок з іншими російськими інтелектуалами, для яких Україна це ще тільки „Южная Россия''.

Решта багато чисельних згадок і коментарів Солженіцина про український спротив, УПА, голод в Україні, український націоналізм і все інше пов'язане з українцями написане в правдивому світлі і дуже прихильному тоні і тому вартує навести хоч дещо з тих згадок.

На сторінці 28, читаємо: „Совєтсько-німецька війна почалася десять років після убивчої колєктивізації, вісім років після великого голоду в Україні (6 мільйонів людей згинуло без заприміченя сусідською Европою), чотири роки після диявольського танку НКВД, та один рік після того, як робочі були закувані новим законом про працю. В тому часі було 15 мільйонів в таборах розкинених скрізь по країні''.

На сторінці 305: „Поміж жінками в таборі Кенґір виявилося багато відважних, а особливо серед українських дівчат, які були більшістю в таборі''.

В іншому місці Солженіцин каже, що і в мужеських таборах Кінґіру найбільше було українців.

На сторінці 319: „Другий прогресивний француз — письменник Сартр прибув до Москви, щоб взяти участь в житті нашої прогресивної спільноти. Галасливо і гучно святкували 300-ліття воз'єднання Росії з Україною. Українці Кенґіру проголосили день жалоби''.

Здається, непотрібно доводити того, що твердження Солженіцина мають документальну вартість. Коли українці пишуть про це, їм можуть закинути во-

(Закінчення на стор. 6)

Лука Луців

ДЕЩО ПРО ЛІТЕРАТУРНІ КОНКУРСИ

Недавно було в часописах повідомлення про висліди двох літературних конкурсів, ціллю яких є збільшити нашу літературну продукцію у вільному світі. Обидва конкурси нагороджують вже видруковані твори. Вони краще служили б своїм цілям, коли б вимагали, щоб письменники присилали на конкурси ще невидані друком машинописи, бо це була б дійсна заохота до праці на літературному полі. Та воно добре, що існують організації, які цікавляться вже надрукованими виданнями, бо й цей спосіб будить зацікавлення нашою літературою, число читачів якої на наших очах раптово зменшується і в наслідок цього щораз важче видати авторові свій твір, а дуже часто робить він це своїм коштом.

Малі конкурсові нагороди не впливають на збільшення літературних видавничих можливостей, бо це тільки символічні суми десяток, чи навіть соток долярів, які не мають в нас тієї слави, якою втішається американська нагорода Пуліцера, хоча вона дуже маленька.

Український Літературний Фонд ім. І. Франка в Чікаго постав ще тоді, коли не було СКВУ, його вважали місцевою організацією, і він діяв на своїм терені. Виглядає, що його діяльність не дуже то поширилася поза Чікаго. Принаймні ми про це не чули, хоч цей Фонд тепер є „Централею'' для всієї нашої еміграції при СКВУ. Якось мало чути про діяльність його в інших українських центрах, от хоча б в Ню Йорку чи Філядельфії. Та й так подивляємо Фонд в Чікаго, що вспів зібрати понад сім тисяч долярів на літературні нагороди за літературні твори, видані в роках 1974-1977.

Добре зробив „Екран'', що подав фотографії 34-ох авторів(-ок) та прізвища 40 осіб, які прислали свої твори на конкурс (творів було 48). Фонд просив мене два роки тому до жюрі, але я відмовився своїм „юнацьким'' віком, кажучи, що я можу занедужати (що сталося саме в листопаді ц. р.!). Фонд знає, що читаю багато книжок і міг би легко бути навіть головою жюрі. І дійсно, я з надісланих на конкурс 48 творів прочитав і рецензував аж 29.

Та це не важливе, скільки члени жюрі оцінювали творів, бо „підсумки їхніх оцінок перевело Правління УЛФ'' і на „основі цих оцінок признало „нагороди'', опубліковані в „Свободі'' з 18-го листопада 1978: три нагороди для дорослих читачів і три для дітей і молоді. (Тут зазначую, що як я читав повість „Перший козак в Америці'' — то не конче думав, що це твір „для дітей і молоді'').

Ніхто не зможе критикувати рішення семичленного жюрі, бо кожний його член оцінював ним прочитані твори на основі свого смаку, а інші члени з ним погоджувалися, або й ні. Справа в тому, на основі якого критерію найсправедливіше оцінювати літературні твори. Іван Франко, який оцінював численні літературні твори вважає, що „одним з критеріїв естетичного сприймання художнього твору — є естетичне почуття, що виникає у людини під час читання'' цього твору. Признаюся, що, приймаючи Франків критерій, я був би вище оцінив поважну повість Степана Любомирського під заг. „Прометеїв вогонь'', бо вона викликала в мене, коли я її читав, чого домагається І. Франко.

Я був двічі головою жюрі літературних конкурсів, один „Свободи'', а другий ЗУДАК-у, і знаю, яка це важка праця і гратулюю жюрі УЛФ в Чікаго за його велику працю.

Ірина Пеленська

В ОБОРОНІ УКРАЇНСЬКОЇ ДИТИНИ

[Доповідь на Пленарній Сесії III-го Конгресу СКВУ]

II

Для виповнення завдань у дальшому ми змагаємо до того щоби:

Завершити якнайскоріше організаційну структуру МРД в цілій українській діяспорі, яка полягає на створенні Крайових комітетів, а з їхнього доручення місцевих осередків діяльности, компетенцій комісії Комітетів, Осередків. Перепровадити низку заходів для заактивізування українського громадянства до акції оборони дитини в Україні.

У рамках пляну дії виготовити збірку матеріялів про положення дитини в Україні і подбати про документальні наукові праці з цієї ділянки для інформації міжнародного світу.

Приготовити звіт про положення української дитини в Україні і поза нею, як також з діяльности Світової Комісії: Крайових Комітетів в рамках МРД і вимаганий Секретаріятом Неурядових Організацій при ОН на початок 1979 року і другий точніший звіт про виконані акції і з плянами на час двох декад до 2000 року на початок 1980 року.

Повідомити український нарід, зокрема учасників руху опору, про наші оборонні акції.

Наші труднощі? Без них не буває. — Перші ідейно-програмові. Часто це є однобічний підхід до положення дитини в Україні, концентрація на місцевих акціях без засягу території України. Другі — організаційні. Вони в повільності творення організаційної структури МРД в українській діяспорі із-за пасивного становища нашої громади до МРД.

Громадські Централі перекидають справу на терен жіночих організацій, себто на одну частину суспільства, не беручи до уваги, що ідея і програма МРД має своїм об'єктом не відокремлену від родини й середовища дитину, але і її оточення, так далеко, напр., що дає можливості старатися про економічно-господарське піднесення країни, чи місцевостей. Навіть існує можливість одержати фонди на такі цілі.

Труднощі на міжнародному терені є у відсутності нашого зрозуміння факту, що культурно-суспільні акції і загально людські кличі пробивають на міжнародному терені дорогу і до політичної плятформи. Не зважаючи на те, що наголос в Декляраціі Прав Дитини покладений на національну і релігійну дискримінацію, ці проблеми на світовому полі нерадо вітають — вони грозять конфліктами. Знають це представники народів і стосують посередні дороги і обережну тактику. Наприклад, польський крайовий проєкт „Усмішка дитини'' був перенесений на світовий терен і приніс полякам велику популярність, так як і побудова шпиталю у Варшаві у пам'ять дітей, які загинули під час Другої світової війни. Европейські держави подають допомогові проєкти для країн т. зв. Третього світу. Рівнобіжно йдуть акції крайові і місцеві для внутрішніх потреб даного народу, чи групи.

Українська Світова Комісія Міжнародного Року Дитини подає під своїм головним гаслом „Дитина скарб народу'', ще три гаслові проєкти, як вказівки для реальної дії. Це є проєкти:

а/ зв'язку (контактний), який звучить „Будьмо друзями!''. Він дає можливість зв'язків українських дітей і між країнами поселення і з дітьми України.

б/ освітній, — „Кожна українська дитина вивчає рідну мову'',

в/ допомоговий, — „Допомога українській дитині в потребі''.

Гасла окремих країн діяспори можуть бути ще й додаткові, але вони не повинні при тому леґковажити поданих тут основних.

Якщо йдеться про зовнішню дію в межах ОН, то очевидно, найбільше утруднюють наше положення впливи, які має Совєтський Союз в ОН і навіть у більшості світових жіночих організацій. Жінкам вільного світу більше імпонує росіянка, яка літає в космосі і має у всіх совєтських республіках тисячі депутаток до районних, обласних і ін. рад, чим українка, яка має в українському світовому представництві одну, або дві представниці.

Якщо йдеться про Совєтський уряд, то він змонополізував собі Міжнародний Рік Дитини для політичних цілей; акція „Гостина в Москві для дітей 90-ох країн'' у 1979 році має лише пропаґандивний характер.

Вкінці труднощі фінансові. Урядовий фонд МРД одержує мільйонові контрибуції від держав-членів МРД і є передбачено, що в 1980 роках цей фонд виноситиме 500 мільйонів долярів. Паралельний до урядового, згл. державного є Фонд Недержавних Організацій, побудований на датках і дотаціях має вже теж сотні тисяч долярів. Український Рік Дитини не має фінансової бази. Управа СФУЖО покриває покищо поштові витрати, але відомо, що засоби Світової Федерації є дуже обмежені. Вимоги до нас, тобто до української Світової Комісії Міжнародного Року Дитини, великі. Вже з початком 1979 року ми повинні подати до Секретаріяту Неурядових Організацій МРД звідомлення про положення української дитини в Україні і в країнах поселення та започатковані акції у рамках МРД, а з початком 1980 року звідомлення з цих акцій і плян дії в рамках МРД на протяг двох декад, до 2000-го року.

Для того, щоби сповнити ці вимоги, тобто дати синтезу положення і статусу української дитини і її родини в Україні і в світі та спростувати тим самим усі фальші совєтської науки, журналістики і політики — потрібна низка документальних праць із статистичними даними і свідченнями, що їх можуть дати лише широкі обслідування, а згодом наукові опрацювання.

Рівнобіжно до того конечні є акції Місцевих Осередків Діяльности в країнах поселення, за проєктами їхніх Крайових Комітетів, чи власних, але узгіднених із Крайовими Комітетами.

В обличчі труднощів і в потребі із-за поставлених перед нами вимог, маючи тут перед собою достойних представників Українських Церков та світського організованого життя, звертаємося до них про піддержку для створення у різних країнах клітин Міжнародного Року Дитини, щоби приспішити і збільшити розміри української участи у часі двох декад до року 2000-го.

Оборона української дитини може і повинна об'єднати коло цього завдання всіх українців без різниці віку, статі, віроісповідних, політичних і ін. різниць, бо ця дія є супровідна до боротьби, що її ведуть українські борці за свободу і за майбутнє української нації.

[Кінець]

ПРОТОКОЛ

29-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

яка відбулася в місті Піттсбургу, Пеннсильванія в готелі The Pittsburgh Hilton, Gateway Center

починаючи від 22-го травня до 27-го травня, включно — 1978 р.

Звіт головного організатора Степана Гавриша

(Продовження з попереднього числа)

(10)

ТАБЛИЦЯ Ч. 8

МОЛОДЕЧІ ВІДДІЛИ У МІЖ КОНВЕНЦІЙНОМУ ЧАСІ — ПЛАСТОВІ

П. Ч.	Число Відділу	Придбали членів у роках 1974	1975	1976	1977	Разом	Стан акт. чл. на 12/31 1977
1	66	22		2	1	7	42
2	79	2	1	6	5	14	53
3	134	7	10	2	2	21	36
4	174	6	13	11	21	51	413
5	205	1	1	—	—	2	32
6	216	29	25	40	10	104	245
7	222	3	7	1	1	12	94
8	360	25	13	8	10	56	230
9	434	42	18	23	27	110	328
10	442	25	14	5	27	71	80
11	450	10	7	5	7	29	120
12	472	9	11	8	9	37	195
13	495	11	—	—	—	11	54
14	503	1	—	5	2	8	85
Разом:		173	122	116	122	533	2,007

СПОРТОВІ

П. Ч.	Число Відділу	1974	1975	1976	1977	Разом	Стан акт. чл. на 12/31 1977
186		1	4	10	3	18	130
2	110	—	—	2	1	3	35
3	214	10	14	12	11	47	145
4	346	1	6	5	62	74	272
5	399	28	23	17	24	92	303
Разом:		40	47	46	101	234	885

У міжконвенційному часі молодечі Відділи придбали **разом 767 нових членів.**

ЗАГАЛЬНИЙ СТАН ЧЛЕНІВ (активних) МОЛОДЕЧИХ ВІДДІЛІВ У МІЖКОНВЕНЦІЙНОМУ ЧАСІ

З кінцем 1973 р.	2,720 чл.
З кінцем 1977 р.	2,892 чл.
Більше на	171 чл.

Нові Відділи

Звітуючи про працю Відділів, приємно згадати у таблиці ч. 9 і це, що в минулому році УНСоюз збагатився трьома новими Відділами, а у міжконвенційному періоді в загальному заложено 9 нових Відділів. У минулому році, заходами проф. Зеновія Мельника і при технічній допомозі обласного організатора Богдана Дейчаківського засновано новий Відділ у Сінсінаті, Огайо — Ч. 166 ім. Валентина Мороза. Другий Відділ Ч. 212 ім. Лесі Українки засновано заходами пані Анни Баранкевич і технічної допомоги звітодавця у Флашінгу, Н.Й., а третій Відділ Ч. 482 ім. генерала Тараса Чупринки заснувала головна радна Текля Мороз у провінції Альберті в Канаді. Коли говорити про нові Відділи, засновані у попередніх роках, то в 1974 році засновано два нові Відділи, а саме 154-ий ім. єпископа Івана Стаха у Філядельфії. Відділ заснував пок. Олександер Яремко при технічній допомозі звітодавця. Також засновано Відділ Ч. 475 у Монтреалі ім. проф. Івана Боберського. Відділ заложено заходами головного радного Василя Дідюка і проф. Миколи Андрухова. В 1975 році засновано у Філядельфії гуцульський Відділ Ч. 162 ім. сот. Гриця Голинського. Відділ заснував звітодавець при допомозі Дмитра Ткачука і Михайла Гаврилюка. Степан Ковальчук заснував новий Відділ УНС ім. Тараса Шевченка Ч. 380 у Орлендо, Фльорида. У 1976 році засновано 89-ий Відділ ім. Митрополита Василя Липківського у Рочестері, Н.Й. Відділ заснував обласний організатор Василь Оріховський при допомозі Павла Прокопенка і Василя Шпиці. Того ж року у ювілей сторіччя поселення українців в Америці засновано перший Відділ УНС в стейті Мейн — 181-ий ім. Тараса Шевченка у Топшан. Відділ заснував звітодавець при допомозі пастора Михайла Якубовича і мгра Богдана Підлуського.

ТАБЛИЦЯ Ч. 9

НОВІ ВІДДІЛИ УНСОЮЗУ, ЯКІ БУЛИ ЗАЛОЖЕНІ В МІЖКОНВЕНЦІЙНИХ РОКАХ

1974 рік

Відділ ч. 154 .... Філядельфія, Па.
Відділ ч. 475 .... Монтреаль, Квібек, (Канада)

1975 рік

Відділ ч. 380 .... Філядельфія, Па.
Відділ ч. 380 .... Орляндо, Фльорида

1976 рік

Відділ ч. 89 .... Рочестер, Н. Й.
Відділ ч. 81 .... Топшан, Мейн

1977 рік

Відділ ч. 166 .... Сінсінаті, Огайо
Відділ ч. 212 .... Флашінг, Н. Й.
Відділ ч. 482 .... Едмонтон, Альберта (Канада)

Праця Окружних Комітетів УНСоюзу

Окружні Комітети, яких маємо під цю пору кругло 30, не є закріплені статутово за УНСоюзом. Все ж таки, вони відіграють дуже важливу ролю у загальній союзовій праці. В першу чергу вони виконують ролю координаторів між Головною Канцелярією УНСоюзу, а окремими Відділами. Фізично було б неможливо представникам Головного Уряду відбувати зустрічі з Управами і членством 457-ох Відділів Америки і Канади, якщо не було б Округ. Не зважаючи на довголітню дискусію про вагу і призначення союзових Округ, досі справа їхніх статутових прав не вирішена. Чи ж тоді можна сподіватися видатної допомоги Округ, коли вони не знають їхніх обов'язків, а до того не мають запевнення бодай скромних фінансових засобів на їхню працю. Вірю, що 29-та Конвенція закріпить статутом права Округ, що буде стимулом для успішної праці на добро Українського Народного Союзу. Округи повинні мати більшу контролю над Відділами, а це може бути лише тоді, коли одержать всі статутові права.

Повертаючись до праці Окружних Комітетів, то слід згадати це, що Організаційний Відділ є ввесь час в контакті з окремими головами Округ і кожного місяця голови Округ одержують звідомлення про організаційну працю поодиноких Відділів. Також у порозумінню з головами, майже в усіх Округах відбуваються два рази в році наради. Вітальну ролю у праці Окружних Комітетів сповняють спеціяльні грошові бонуси за виконання квоти членів на 75 або 100 відсотків. У звітовому році 5 Округ виконало квоту на 100 відсотків і 11 Округ виконали квоту на 75 відсотків. В наслідок того виплачено всім тим Округам бонус на загальну суму 2,640 дол. Список Округ, що одержали згаданий бонус у передконвенційному році подаємо в таблиці ч. 10, а у таблиці ч. 11 подаємо загальну суму 7,092 дол. виплачених бонусів Округам у міжконвенційному періоді

ТАБЛИЦЯ Ч. 10

ОКРУГИ 1977 Р.

які виконали свою квоту на 100 відсотків і здобули бонус по 2.00 за члена забезпеченого життьовим забезпеченням

Округа	Квота	Виконано	В тому числі АДД	льот.	Жит. заб.	До виплати
Бостон	60	65	6	—	59	$ 118.00
Клівленд	325	350	118	4	228	456.00
Шамокин	140	155	22	—	133	266.00
Вілкс Бери	30	36	9	5	22	44.00
Вінніпег	110	152	26	61	65	130.00
Разом виплачено						1,014.00

ОКРУГИ

які виконали свою квоту на 75 — 99 відсотків і здобули бонус по 1.00 дол. за членй, забезпеченого життьовим забезпеченням

Округа	Квота	Виконано	В тому числі АДД	льот.	Жит. заб.	До виплати
Аллентавн	110	93	26	—	$	67.00
Чікаго	540	427	95	—	332	332.00
Чікаго	540	427	95	—	332	332.00
Джерзі Сиiі	160	135	23	5	107	107.00
Монтреаль	125	102	37	4	61	61.00
Ню Йорк	450	348	32	4	312	312.00
Пассейк	65	49	9	—	40	40.00
Філядельфія	500	459	73	7	379	379.00
Піттсбург	190	175	13	2	160	160.00
Сиракюзи-Ютика	150	135	12	28	95	95.00
Янгставн	55	44	8	—	36	36.00
Центральна	45	38	1	—	37	37.00
Разом виплачено						$ 1,626.00
						$ 1,014.00
						1,626.00
Разом виплачено у 1977 р.						$ 2,640.00

ТАБЛИЦЯ Ч. 11

СУМА ВИПЛАЧЕНИХ НАГОРОД ОКРУГАМ У МІЖКОНВЕНЦІЙНОМУ ЧАСІ

1974	$ 1,918.00
1975	1,057.00
1976	1,477.00
1977	2,640.00
Разом виплачено	$ 7,092.00

Список Округ, які одержали бонуси в роках 1974, 1975, 1976 подаємо в таблицях ч. 12, 13 і 14.

ТАБЛИЦЯ Ч. 12

ОКРУГИ 1974 Р.

які виконали свою квоту на 100 відсотків і здобули бонус по 2.00 дол. за члена забезпеченого життьовим забезпеченням

Округа	Квота	Виконано	В тому числі АДД	льот.	Жит. заб.	До виплати
Боффало	100	104	13	13	78	$ 156.00
Монтреаль	140	179	62	—	117	234.00
Сиракюзи-Ютика	175	194	13	56	125	250.00
Шамокін	150	152	19	1	132	264.00
Вилкс Бери	35	37	—	3	34	68.00
Разом виплачено						$ 972.00

ОКРУГИ

які виконали свою квоту на 75 до 99 відсотків і здобули бонус по 1.00 дол. за члена забезпеченого життьовим забезпеченням

Округа	Квота	Виконано	В тому числі АДД	льот.	Жит. заб.	До виплати
Джерзі Сиiі	180	162	36	3	123	$ 123.00
Нюарк	260	200	23	35	142	142.00
Ніягара	130	123	30	4	89	89.00
Філядельфія	600	463	57	10	396	396.00
Пассейк	70	55	5	6	44	44.00
Скрентон	40	31	5	—	26	26.00
Трой	120	101	10	5	86	86.00
Центральна	50	41	1	—	40	40.00
Разом виплачено						$ 946.00
						$ 972.00
						946.00
Разом виплачено у 1974 р.						$ 1,918.00

ТАБЛИЦЯ Ч. 13

ОКРУГИ 1975 Р.

які виконали свою квоту на 100 відсотків і здобули бонус по 2.00 дол. за члена забезпеченого життьовим забезпеченням

Округа	Квота	Виконано	В тому числі АДД	льот.	Жит. заб.	До виплати
Шамокин	130	191	24	—	167	$ 334.00
Пассейк	60	67	6	8	53	106.00
Разом виплачено						$ 440.00

ОКРУГИ

які виконали квоту на 75 — 99 відсотків і здобули бонус по 1.00 дол. за члена забезпеченого життьовим забезпеченням

Округа	Квота	Виконано	В тому числі АДД	льот.	Жит. заб.	До виплати
Нюарк	210	200	56	22	122	$ 122.00
Сиракюзи-Ютика	140	123	10	34	79	79.00
Піттсбург	180	154	3	—	151	151.00
Джерзі Сиiі	150	125	18	13	94	94.00
Аллентавн	100	82	20	—	62	62.00
Перт Амбой	120	99	8	14	77	77.00
Янгставн	50	38	5	1	32	32.00
Разом виплачено						$ 617.00
						$ 440.00
						$ 440.00
						617.00
Разом виплачено у 1975 р.						$1,057.00

ТАБЛИЦЯ Ч. 14

ОКРУГИ 1976 Р.

які виконали свою квоту на 100 відсотків і здобули бонус по 2.00 дол. за члена забезпеченого життьовим забезпеченням

Округа	Квота	Виконано	В тому числі АДД	льот.	Жит. заб.	До виплати
Бостон	50	72	13	—	59	$ 118.00
Янгставн	50	51	9	—	4284.00	
Разом виплачено						$ 202.00

ОКРУГИ

які виконали свою квоту на 75 — 99 відсотків і здобули бонус за члена забезпеченого життьовим забезпеченням

Округа	Квота	Виконано	В тому числі АДД	льот.	Жит. заб.	До виплати
Аллентавн	100	75	14	4	57	$ 57.00
Ню Йорк	430	327	27	42	258	258.00
Пассейк	60	49	7	3	39	39.00
Перт Амбой	120	96	13	11	72	72.00
Перт Амбой	120	96	13	11	72	72.00
Філядельфія	480	439	46	13	380	380.00
Піттсбург	180	138	4	2	132	132.00
Рочестер	140	109	15	5	89	89.00
Шамокин	130	125	13	—	112	112.00
Сиракюзи-Ютика	140	120	12	19	89	89.00
Вілкс Бери	30	29	—	2	27	27.00
Вунсокет	35	27	7	—	20	20.00
Разом виплачено						$ 1,275.00
						$ 202.00
						1,275.00
Разом виплачено у 1976 р.						$ 1,477.00

В таблиці ч. 15 подаємо стан членства по Округах, їхні річні квоти і відсоткове виконання тих квот. Тут слід згадати і це, що Округи, крім грошових бонусів, одержують почесні таблиці за відсотково найвище виконання квот, або за придбання найбільшого числа членства. Згідно даних у таблиці ч. 15, перше місце, за найкраще відсоткове виконання квоти — 138 відсотків, зайняла Округа Вінніпеґ, Канада, головою якої є голова Контрольної Комісії УНС мґр Іван Гаврих. Друге місце у відсотковому виконанні квоти зайняла Округа Вілкс Берри, головою якої є мґр Роман Дяків. За найбільше число придбаних членів у передконвенційному році припала нагорода, вже дванадцятий раз, Філядельфійській Окрузі, головою якої є Петро Тарнавський.

ТАБЛИЦЯ Ч. 15

КВОТИ ОКРУЖНИХ КОМІТЕТІВ УНС НА 1978 РІК

Ч. П.	Назва Округи	Число членів	квота 1978	квота 1977	придбали 1977	виконали %1977
1	Аллентавн	1,603	110	110	93	84,5
2	Балтимор	1,250	90	100	35	35
3	Бостон	847	70	60	65	108
4	Боффало	1,107	90	90	51	56,6
5	Чікаго	6,772	520	540	427	79
6	Клівленд	3,828	320	325	350	107
7	Детройт	3,997	320	305	176	57.5
8	Джерзі Сиiі	2,331	160	160	135	84,3
9	Міннеаполіс	746	50	40	21	52
10	Монтреаль	1,531	120	125	102	78.4
11	Нюарк	3,087	230	230	129	56
12	Ню Гейвен	2,386	170	180	101	56
13	Ню Йорк	6,216	480	450	348	77,3
14	Ніягара	1,244	100	110	52	47,2
15	Пассейк	1,012	65	65	49	75,3
16	Перт Амбой	2,118	130	130	80	61,5
17	Філядельфія	7,076	520	500	457	91,8
18	Піттсбург	3,148	200	190	175	92
19	Рочестер	2,172	130	150	67	44,6
20	Скрентон	714	30	30	21	70
21	Шамокин	1,947	140	140	155	111
22	Ютика-Сиракюз	2,143	150	150	135	90
23	Торонто	4,049	360	330	127	38,1
24	Трой	1,453	100	105	48	45,7
25	Вілкс Бери	653	30	30	36	120
26	Вінніпеґ	1,312	120	110	152	138
27	Вунсокет	623	40	40	28	70
28	Янгставн	1,013	70	55	44	80
29	Центральна	605	40	45	38	84
30	Ст. Луїс	273	20	20	5	40
	Необ'єднані Відділи	1,123	70	75	39	52
Разом:		68,329	5,005	4,990	3,743	75

Список Округ, які одержали спеціяльні нагороди в роках 1977, а також 1974, 1975 і 1976 подаємо в таблиці ч. 16.

ТАБЛИЦЯ Ч. 16

ПЕРЕДОВІ ОКРУГИ В МІЖКОНВЕНЦІЙНОМУ ЧАСІ, ЯКІ ЗДОБУЛИ ВІДЗНАЧЕННЯ В МІЖКОНВЕНЦІЙНИХ РОКАХ

1974 р. Філядельфія, Монтреаль, Ню Йорк
1975 р. Клівленд, Філядельфія, Шамокін
1976 р. Бостон, Янгставн, Філядельфія
1977 р. Вінніпеґ, Вілкс Бери, Філядельфія.

Таблиця ч. 17 подає список Округ, яких усі Відділи придбали нових членів в 1976 і 1977 роках. Цю акцію ми розпочали в 1976 році і в тому році було лише дві Округи, яких усі Відділи придбали нових членів, а вже в 1977 р. було сім таких Округ. Вірмо, що в конвенційному році це число потроїться, але тільки тоді, як голови Округ будуть про це дбати.

ТАБЛИЦЯ Ч. 17

ВІДЗНАЧЕНІ ОКРУГИ, ЯКИХ УСІ ВІДДІЛИ ПРИЄДНАЛИ ЧЛЕНІВ

1976 р. Рочестер, Ніягара
1977 р. Аллентавн, Клівленд, Монтреаль, Пассейк, Філядельфія, Вілкс Бери, Вунсакет.

Аналізуючи працю Округ, які одержали грошовий бонус в 1977 році з приємністю згадуємо Округу Чікаго, яка по довгих роках застою, виконала квоту на 75 відсотків. Округа Клівленд зробила таке „чудо", що замість придбати 325 членів придбала 350 членів. Сталося це завдяки Відділової праці поодиноких союзовців з якими знайшов співпрацю обласний організатор Богдан Дейчаківський, за що я висловлюю йому подяку.

На вступі конвенційного звіту згадую про придбане число нових членів та суму їхнього забезпечення. Вичерпні інформації про суми забезпечення окремих Округ подаю в таблиці ч. 18.

ТАБЛИЦЯ 18

ЗДОБУТКИ ОКРУГ У 1977 Р.

П. Ч. Округа (осідок)	Кількість Відділів	Придбано чл. у грудні	Разом у 1977 р.	[illegible] на суму	АДД
ОКРУГИ ПЕНСИЛЬВЕНІЇ					
Філядельфія	39	131	459	$ 1,025,500	72
Піттсбург	18	31	175	289,000	12
Шамокин,	20	11	155	325,500	22
Аллентавн,	11	11	93	270,500	26
Скрентон	9	2	21	27,500	—
Вілкс Бери	9	12	36	88,000	9
Разом	$ 106	198	939	$ 2,026,000	141
ОКРУГА МЕРИЛЕНДУ					
Балтімор	9	6	35	$ 95,500	2
ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ					
Ню Йорк	34	81	348	$ 797,500	32
Сиракюзи-Ютика	13	14	135	229,500	12
Рочестер	10	1	67	107,500	5
Трой,	7	2	48	79,000	3
Боффало	9	6	51	124,000	8
Разом:	73	104	649	$ 1,337,500	60
ОКРУГИ НЮ ДЖЕРЗІ					
Нюарк	22	9	129	$ 275,000	22
Джерзі Сиiі	11	20	135	302,000	23
Перт Амбой	12	8	80	248,500	18
Пассейк	7	9	49	119,000	9
Разом:	52	46	393	$ 944,500	72
ОКРУГИ ІЛЛИНОЙ, МІЧІҐЕН І ОГАЙО					
Чікаго, Ілл.	34	112	427	$ 1,125,000	94
Детройт, Міч.	20	13	176	601,500	36
Клівленд, Огайо	20	53	350	1,216,000	118
Янгставн, Огайо	9	13	44	123,000	8
Разом:	83	191	997	$ 3,065,500	256
ОКРУГИ НОВОЇ АНГЛІЇ					
Ню Гейвен, Конн.	19	8	101	$ 217,000	16
Бостон, Масс.	6	15	65	129,000	6
Вунсакет, Р. Ай.	6	7	28	64,000	5
Разом:	31	30	194	$ 410,000	27
ОКРУГИ ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ					
Центральна	6	8	38	$ 58,500	1
Міннеаполіс, Мінн.	7	5	21	97,000	14
Ст. Луїз, Мо.	6	—	5	4,500	—
Разом:	19	13	64	$ 160,000	15
Необ'єднані Відділи в Америці	20	2	39	$ 65,000	4
ОКРУГИ КАНАДИ					
Торонто, Онт.	25	22	127	$ 498,000	25
Монреаль, Квеб.	10	10	102	321,000	37
Ніягара, Онт.	9	9	52	205,000	8
Захід Канади	18	37	152	393,000	26
Разом:	62	78	433	$ 1,417,000	96
Загальна сума	457	668	3,743	$ 9,521,000	

Звітуючи про працю Окружних Комітетів, слід згадати й це, що для надання більшого авторитету головам Округ, заходом Екзекутивного Комітету УНС відбулася 21-го травня 1977 року на Союзівці третя з черги Конференція голів Округ Америки й Канади в якій взяли участь 21 представників. Перша така Конференція відбулася в 1972 році, також на Союзівці, друга Конференція, 1976 р. мала місце в Головній Канцелярії УНСоюзу. На закінчення огляду справ, які відносяться до Окружних Комітетів, з приємністю поміщуємо таблицю ч. 19, в якій подаємо список Округ, та їх голів на день 31-го грудня 1977 року. Усім головам Округ висловлюю щиру подяку за співпрацю і допомогу в розбудові УНСоюзу.

ТАБЛИЦЯ Ч. 19

ОКРУГИ УНСОЮЗУ ТА ЇХ ГОЛОВИ ВПРОДОВЖ 1977 РОКУ

1 Аллентавн, Па.	Анна Гарас
2 Балтимор, Мд.	Богдан Ясінський
3 Бостон, Масс.	д-р Анна Чопик
4 Боффало, Н. Й.	Роман Конотопський
5 Чікаго, Ілл.	Олена Олек
6 Клівленд, Огайо	Іван Фур
7 Детройт, Міч.	Володимир Дідик
8 Джерзі Сиiі, Н. Дж.	Степан Островський
9 Міннеаполіс, Мінн.	Гілярій Папіж
10 Монтреаль, Квібек	Текля Мороз
11 Нюарк, Н. Дж.	Богдан Мак
12 Ню Гейвен, Конн.	д-р Михайло Снігурович
13 Ню Йорк, Н. Й.	Микола Хоманчук
14 Ніягара, Онт.	Петро Дяків
15 Пассейк, Н. Дж.	Іван Хомко
16 Перт Амбой, Н. Дж.	Корнило Галушка
17 Філядельфія, Па.	Петро Тарнавський
18 Піттсбург, Па.	Андрій Джула
19 Рочестер, Н. Й.	Василь Гусар
20 Скрентон, Па.	Іван Голик
21 Шамокін, Па.	Тимко Бутрей
22 Сиракюзи-Ютика, Н. Й.	Микола Павлів
23 Торонто, Онт.	Богдан Зорич
24 Трой, Н. Й.	Павло Шевчук

25	Вілкс Берри, Па.	Роман Дяків
26	Вінніпег, Манітоба	Іван Геврик
27	Вунсакет, Р. Ай.	Лев Гардінг
28	Янгставн, Огайо	Естела Волошин
29	Центральна (Центральні Стейти Америки)	Мирослав Кальба
30	Ст. Луіз	Петро Івасишин

Праця союзових секретарів — жінок

Багато місця вже було присвячено союзовим секретарям, Відділам і Округам, але не можна поминути відданої і жертвенної праці союзових секретарок, які рік річно вкладають цегли в розбудову УНСоюзу нарівні з чоловіками. Коли б ми хотіли згадати всіх секретарок, які причинилися своєю працею у міжконвенційному часі до росту УНСоюзу, то фізично це неможливо. Ми згадаємо лише тих, які були відзначені спеціяльними нагородами за найкращі успіхи організаційної праці в роках 1974, 1975, 1976 і останньому, 1977.

1974 рік

1. Квітка Стецюк (25) придбала — 54 членів
2. Олена Олек (22) придбала — 35 членів
3. Олександра Дольницька (434) придбала — 33 членів

1975 рік

1. Анна Гарас (47) за найвищу суму життєвого забезпечення — $68,000
2. Марія Юзик (492) друге місце зі сумою забезпечення — $49,000
3. Софія Оріховська (340) за найбільше число членів — 29 чл.

1976 рік

1. Анна Гарас (47) — за найбільше число нових членів — 36 чл.
2. Квітка Стецюк (25) — друге місце з новими членами — 34 чл.
3. Марія Макар (348) — третє місце з новими членами — 33 чл.

1977 рік

1. Анна Гарас (47) — за найбільшу суму життєвого забезпечення — $79,000
2. Олена Олек (22) — за другу найбільшу суму життьов. забезп. — $73,000
3. Текля Мороз (465) — за найбільше число членів — 52 чл.

За успішну працю складаю чемпіонкам міжконвенційних років щиру подяку, а при тому заохочую і інших секретарок старатися здобути передові місця в організаційній праці.

Організатори Українського Народного Союзу

Основою Братських Союзів та їхньої праці є Відділи, їхні урядовці, а передусім секретарі. Одначе, коли говорити про організування членів, то з кожним роком більшу ролю в тій ділянці сповняють фахові, чи півфахові організатори. Скомплікований асекураційний бизнес, зростаюча конкуренція великих комерційних установ, які мають вишколених агентів-продавців, заставляють і нас вживати фахових організаторів для розбудови УНСоюзу. Ми пошукували весь час осіб, які могли би по повному перевишколі виконувати працю постійних або обласних організаторів. Одначе, добробут і відома нехіть наших земляків до самостійної праці не принесли успіху в минулому році. Тоді, коли ще кілька років тому, а головно перед 28-ою Конвенцією штаб союзових організаторів — обласних і постійних виносив понад 15 осіб, то вже в 1977 році Організаційний Відділ мав двох обласних організаторів, Василя Оріховського і Богдана Дейчаківського та одного постійного організатора у Філядельфії Івана Одежинського. Тож і не диво, що при всіх заходах не вдалося збільшити членство УНСоюзу новими членами, а навпаки, ми понесли втрати в членах. До того обласні організатори мають таке поважне число Округ і Відділів, що фізично не можуть всіх обслужити. Обласний організатор Василь Оріховський має під своєю опікою 9 Округ, що разом нараховує 125 Відділів, а Богдан Дейчаківський опікується чотирьома Округами з 83-ома Відділами. Округи В. Оріховського придбали в 1977 році 1,045 нових членів, забезпечених на суму 2,282,000 дол. і тим самим він виконав квоту, призначену йому Організаційним Відділом на 87 відсотків. Його чотири Округи, Ню Йорк, Сиракюзи, Джерзі Сити і Пассейк виконали квоту на 75 і більше відсотків. Богдан Дейчаківський почав працю від 1-го січня 1977 року і хоч не був знавцем організаційної ділянки, то все ж таки він зумів знайти співпрацю з головами Округ і окремими секретарями. Доказом того є, що Округа Клівленд перший раз виконала квоту на 107 відсотків, Янгставн на 80 відсотків, а Чікаго, по повній декаді застою, виконало квоту на 79 відсотків. Усі ці Округи одержали грошові бонуси. Разом його чотири Округи приєднали 997 членів, забезпечених на найбільшу суму — 3,065,000 дол. і в цей спосіб він виконав свою квоту членів на 83 відсотки. Тут слід згадати і це, що завданням обласних організаторів не лише приєднувати нових членів — вони мають і інші обов'язки: в першу чергу вони є опікунами Округ і Відділів. Відтак їхнім обов'язком є підшукування нових Відділових секретарів і їх вишкіл та закладання нових Відділів. Більшої уваги вимагає підшукування місцевих і окружних організаторів та заступлення неактивних секретарів активними. З обидвома обласними організаторами я вдержував постійний контакт, а по змозі спільно з ними брав участь у нарадах Окружних Комітетів. Обидвом висловлюю мою щиру подяку за співпрацю, як також дякую і постійному організаторові І. Одежинському за допомогу Філядельфійській Окрузі.

Звітуючи про працю організаторів жалію, що при найкращій моїй інтенції не пощастило нам збільшити число обласних організаторів бодай по одному на Пенсильвенію і Нову Англію та бодай двох для Канади.

Згадуючи у звіті працю окремих секретарів та інших союзовців, було б несовісно не згадати організаційної праці членів Головного Уряду і його почесних членів у міжконвенційному часі. У таблиці ч. 20 з приємністю подаю список 15 членів Головного Уряду і трьох почесних членів, які разом придбали 421 нових членів.

ТАБЛИЦЯ Ч. 20

ЗДОБУТКИ ГОЛОВНИХ УРЯДОВЦІВ УНС ЗА ЧАС ВІД 1-го СІЧНЯ ПО 31-го ГРУДНЯ 1977 Р.

П. Ч.	Ім'я і прізвище	Здобув членів	В тому АДД	Льотер.
1	І. Одежинський	81	7	—
2	І. Геврик	70	—	61
3	Текля Мороз	52	24	—
4	Анна Гарас	43	13	—
5	С. Гавриш	35	7	—
6	А. Джула	32	3	—
7	А. Дорошенко	28	—	—
8	Марія Душник	12	1	4
9	М. Кальба	12	1	—
10	Іван Флис	11	—	—
11	В. Запаранюк	11	—	—
12	В. Дідюк	10	4	—
13	Б. Футей	10	4	—
14	Е. Репета	4	2	—
15	Анна Чопик	1	—	—
	Разом приєднали	412	66	65

ЗДОБУТКИ ПОЧЕСНИХ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ УНС ЗА ЧАС ВІД 1-го СІЧНЯ ПО 31-го ГРУДНЯ 1977 Р.

П. Ч.	Ім'я і прізвище	Здобув членів	В тому АДД	Льотер.
1	Я. Падох	3	—	—
2	С. Куропась	3	—	—
3	І. Іванчук	3	1	—
	Разом приєднали	9	1	

Канадська статистика

Про загальну працю Канадських Округ і Відділів буде мова у дальшому звіті, а аналізуючи організаційну працю в 1977 році слід відмітити це, що, як уже було сказано в таблиці ч. 9, Канада збагатилася одним новим Відділом в Едмонтоні, Альберта, який заснувала головна радна Текля Мороз. Вона придбала до нього 20 нових членів, у великій мірі допомогла Окрузі Захід. Канади зайняти перше місце за найвище відсоткове виконання квоти. У загальному рік 1977 під організаційним оглядом був кращим для Канади, як рік 1976, бо в 1976 році придбано 302 члени, 1977 р. придбано 438 членів, тобто на 136 більше. Це у великій мірі завдячуємо магістрові Іванові Геврикові, який придбав 70 нових членів. З того числа придбав 59 до свого, 445-го Відділу і 11 до 494-го Відділу в Довфині. Слід згадати і це, що у суботу, 10-го вересня, 1977 року відбулося святочне відновлення Канадської Канцелярії в Торонті, директором якої призначено заслуженого союзовця Богдана Зорича.

У таблиці ч. 21 подаємо дані про організаційну працю Канадських Відділів за місцями. Подані числа придбаних членів самі за себе говорять і до цього не потрібно коментарів.

Таблиця ч. 21

КАНАДСЬКА СТАТИСТИКА

Нові члени придбані у 1977 року за місцями в Канаді

Місяць	придбано
Січень	16
Лютий	19
Березень	27
Квітень	22
Травень	34
Червень	19
Липень	21
Серпень	53
Вересень	44
Жовтень	45
Листопад	60
Грудень	78
РАЗОМ:	438

У таблиці ч. 22 інформуємо про організаційні здобутки окремих Округ, які об'єднують 63 Відділи, а 4 Відділи, канадської території є приділені до Детройтської Округи і два Відділи, 431 і 443-ий приділено до групи „Необ'єднаних Відділів". Разом Канада нараховує 67 Відділів, які приєднали у передконвенційному році 438 нових членів. Якщо говорити про відсоткове придбання нових членів у відношенні до Відділів в Округах, то першенство належиться Монтреальській Окрузі, головою якої є головна радна Текля Мороз.

Таблиця ч. 22

Нові члени придбані у 1977 році в Канаді за Округами

Округа	Відділи	члени
Торонто	25	127
Монтреал	8	102
Ніягара	9	52
Захід Канади	19	152
Канадські Від. в Детройті	4	5
РАЗОМ:	67	438

Загальний огляд праці у міжконвенційному часі роки: 1974, 1975, 1976, 1977

Досі у звіті в більшості були заторкнені справи минулого, предконвенційного року, а тепер подамо коротко загальний огляд праці протягом всіх чотирьох років від останньої 28-ої Конвенції. Перше, що подаємо у таблиці ч. 23, це числа нових членів, придбаних за чотири роки. В тому часі придбано 13,930 нових членів. Коли б не поважні кожнорічні втрати, як смертність (в тому померло 3,576 членів), дозрілі грамоти і суспендовані члени, то придбавши так поважне число членів, можна б розраховувати на зріст УНСоюзу не лише фінансово, але і в числі членів. На жаль, наші втрати були більші, як прибутки і в тому часі ми втратили 1,464 члени у загальному числі членів. Але в цей сам час, як виказує таблиця ч. 24, сума забезпечення членів, не зважаючи на втрату, зросла на 11,670,256 дол. А коли порівняти суму зросту забезпечення лише в роках 1976 і 1977 то вона збільшилася тільки в одному році на так поважну суму, як 4,232,997 дол.

Таблиця ч. 23

Нові члени придбані в міжконвенційному часі за роками (1974-1977)

Рік	придбано членів
1974	4.005
1975	3.111
1976	3.071
1977	3.743
РАЗОМ:	13.930

Таблиця ч. 24

Загальний стан членів УНС та їх сума забезпечення в міжконвенційному часі

Рік	Загальний стан членів	Їх сума забезпечення	Пересічна сума забезпечення
1973	89.119	$113,624,140	$1,275
1974	89.069	117,521,304	1,319
1975	88.112	118,962,825	1,350
1976	87.729	121,061,399	1,379
1977	87.655	125,294,396	1,429

Втрати в членстві 1.464, а в цей сам час сума забезп. зросла по стороні „плюсів" на $11,670,256.

Якщо говорити про втрати виключно активних членів, то вони є багато більші. В міжконвенційному часі, коли придбано 13,930 нових членів, в цей сам час ми понесли, на жаль, так поважні втрати, як 3,513 членів. Чому були такі поважні втрати, то на це можна навести багато причин. Про деякі ми вже згадали у вступі до звіту, а про інші будемо говорити у інших розділах.

Звітуючи про загальну організаційну працю наших союзовців, не можна поминути відданої праці членів Головного Уряду, які рік річно збагачували Союз новими членами. Про них ми вже згадували в таблиці ч. 20, але ця загадка відносилася виключно до передконвенційного року. Тепер, у таблиці ч. 25 подаємо з приємністю список 20 членів Головного Уряду, які в міжконвенційному часі придбали 1,451 членів. Інші члени Головного Уряду також були активні в організуванні нових членів, але записували їх на окремих секретарів і інших відділових урядовців. Всім їм висловлюю щиру подяку за організаційну допомогу.

ТАБЛИЦЯ Ч. 25

ЗДОБУТКИ ГОЛОВНИХ УРЯДОВЦІВ УНС У МІЖКОНВЕНЦІЙНОМУ ЧАСІ

Ім'я і прізвище	1974	1975	1976	1977	Разом
Йосип Лисогір	—	—	—	—	—
Д-р Іван Флис	16	13	6	11	46
Се. Павло Юзик	—	—	—	—	—
Марія Душник	11	11	12	12	46
Володимир Сохан	—	—	—	—	—
Уляна Дячук	—	—	—	—	—
Степан Гавриш	30	40	47	35	152
Іван Геврик	31	11	15	70	127
Іван Винник	—	1	—	—	1
Д-р Богдан Гнатюк	—	—	—	—	—
Д-р Іван Скальчук	1	1	—	—	1
о. Іван Ващук	2	2	—	—	4
Василь Дідюк	116	40	6	10	172
Тарас Шмагала	—	2	—	—	2
Д-р Богдан Футей	—	—	10	10	20
Анатолій Дорошенко	4	10	14	28	56
Анна Гарас	31	36	36	43	146
Текля Мороз	28	25	29	52	134
Евген Іванців	—	13	—	—	13
Д-р Анна Чопик	2	1	—	1	4
Володимир Запаранюк	17	15	6	11	49
Д-р Мирон Куропась	—	—	—	—	—
Мирослав Кальба	2	5	10	12	29
Евген Репета	—	—	2	4	6
Андрій Джула	30	32	31	32	125
Іван Одежинський	97	55	85	81	318
Разом:	418	312	309	412	1,451

Важливу ролю в союзовій праці сповняє Клюб Заслужених Союзовців. Тому з приємністю коротко згадаю його історію і працю на протязі 17 років. Цей Клюб створено в УНСоюзі 1961 року, а вступ до нього мають ті союзовці, які на протязі календарного року придбають щонайменше 25 нових членів. Новий член Клюбу одержує виконану по-мистецьки плякету зі союзовою емблемою і написом за заслуги для УНСоюзу. За кожний наступний рік членства у згаданому Клюбі, отримує золоту зірку. У комерційних забезпеченевих установах існують Клюби „Мільйонерів", тобто таких, які в одному році продали забезпечення бодай на один мільйон долярів, УНСоюз, як братська установа більшу увагу звертає на кількість членів, як на суми забезпечення. Тому, замість Клюбу Мільйонерів, створено Клюб Заслужених Союзовців, до якого в першому році — 1961 належало 56 осіб основоположників і вони разом придбали 2,894 нових членів. Сімнадцята річниця існування Клюбу припала на 1977 рік. У звітовому, передконвенційному, 1977 році прибуло рівно 10 нових членів до Клюбу, які придбали 296 нових членів до УНСоюзу. Згадуючи Клюб Заслужених Союзовців, слід відмітити це, що 1977 року до нього належало 41 союзовців, які разом придбали 1522 членів, що становить 40,6 відсотків загального числа придбаних 3,743 члени. Разом за 17 років члени Клюбу приєднали до УНСоюзу 32,697 нових членів, що становить 44 відсотки загального числа 73,513 членів, придбаних у тому часі. У таблиці ч. 26 подаємо вичерпні інформації про осіб, які належали до Клюбу на протязі 17 років, а в таблиці ч. 27 подаємо числа придбаних членами Клюбу членів за 17 років.

ТАБЛИЦЯ Ч. 26

КЛЮБ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ 1961 — 977

І. Основники і члени Клюбу впродовж усіх 17 років

1. Степан Гавриш /83/.

ІІ. Члени Клюбу впродовж 16 років

1. Квітка Стецюк /25/, 2. Іван Одежинський /153/, 3. Михайло Фединишин /155/, 4. Михайло Семків /379/.

ІІІ. Члени Клюб впродовж 15 років

1. Д-р Василь Палідвор /204/, 2. Богдан Зорич /432/, 3. Петро Головачук /42/.

ІУ. Члени Клюбу впродовж 13 років

1. Олена Олек /22/, 2. Іван Петрунцьо /78/, 3. Андрій Джула /161/, 4. Роман Чучкевич /88/.

V. Члени Клюбу впродовж 12 років

1. Анна Гарас /47/, 2. Микола Ткачук /114/, 3. пок. Тарас Шпікула /221/, 4. пок. Петро Федик /292/.

VI. Члени Клюбу впродовж 11 років

1. Д-р Атанас Слюсарчук /174/, 2. Василь Дідюк /407/.

VII. Члени Клюбу впродовж 10 років

1. Микола Хоманчук /5/, 2. Володимир Гавриляк /316/, 3. Василь Оріховський /353/, 4. Василь Попович /367/, 5. Іван Геврик /455/, 6. Володимир Запаранюк /484/.

VIII. Члени Клюбу впродовж 9 років

1. Михайло Турко /63/, 2. пок. Евстахій Гомотюк /277/.

IX. Члени Клюбу впродовж 8 років

1. Михайло Ольшанський /51/, 2. Михайло Кігічак /240/. 3. Іван Кнігиницький /430/.

X. Члени Клюбу впродовж 7 років

1. Іван Пиндус /39/, 2. Іван Зазворський /147/, 3. пок. Володимир Гірняк /341/, 4. Йосип Ярема /372/, 5. Ярослав Карпяк /385/, 6. Єфим Омельченко /451/.

XI. Члени Клюбу впродовж 6 років

1. Михайло Отрок /14/, 2. Андрій Іванюк /106/, 3. Василь Колодій /119/, 4. Іван Пригода /200/, 5. Теодор Кубарич /217/, 6. Богдан Дейчаківський /233/, 7. Василь Шаран /407/, 8. Іван Телюк /414/, 9. Петро Дяків /427/, 10. Софія Куца /440/.

XII. Члени Клюбу впродовж 5 років

1. Роман Татарський /94/, 2. Василь Кобіто /121/, 3. Петро Сильчак /257/, 4. Євген Репета /292/, 5. Іван Малко /320/.

XIII. Члени Клюбу впродовж 4 років

1. Василь Сачко /53/, 2. Адам Цізлин /55/, 3. Володимир Квас /88/, 4. Володимир Рефт /120/, 5. Лев Боднар /131/, 6. Дмитро Дидик /170/, 7. д-р Ярослав Падох /194/, 8. Василь Никифорук /194/, 9. д-р Іван Флис /267/, 10. Іван Чопко /271/, 11. Андронік Копистянський /327/, 12. Емануїл Притула /337/, 13. Софія Оріховська /340/, 14. Тимко Бутрей /344/, 15. Іван Гаврилюк /360/, 16. Юліян Баранюк /371/, 17. Михайло Нич /397/, 18. Яків Бурій /402/, 19. Данило Пищ /458/, 20. Текля Мороз /465/.

XIV. Члени Клюбу впродовж 3 років

1. Павло Шевчук /13/, 2. Люба Басько /94/, 3. Петро Щерба /173/, 4. пок. Іван Василишин /194/, 5. Андрій Стецюк /240/, 6. Евстахій Мотрович /295/, 7. пок. Михайло Гентош /305/, 8. Василь Цюпа /325/, 9. Григорій Кисіль /336/, 10. Михайло Захарко /349/, 11. пок. Іван Красник /399/, 12. пок. Т. Носієвич /423/, 13. Осип Бакай /430/, 14. Володимир Пінковський /432/, 15. Олександра Дольницька /434/, 16. Микола Шпитко /489/.

XV. Члени Клюбу впродовж 2 років

1. Василь Мандзій /8/, 2. Михайло Хомин /32/, 3. Анна Хомин /32/, 4. пок. Петро Пуцило /35/, 5. Анна Гнатюк /37/, 6. Ольга Осередчук /37/, 7. Іван Сидор /90/, 8. В. Крушельницький /94/, 9. Петро Бабич /115/, 10. Іван Була /127/, 11. Микола Сенчишак /131/, 12. Анна Дубас /133/, 13. Іван Гуцайлюк /147/, 14. пок. Олександер Саноцький /158/, 15. Теодор Дуда /163/, 16. Дмитро Кошильовський /183/, 17. пок. Василь Гасій /204/, 18. Мирослав Кальба /226/, 19. Петро Ліщак /230/, 20. Михайло Бобер /235/, 21. Анна Ремік /238/, 22. Йосип Чабан /242/, 23. о. Іван Ващук /292/, 24. Марія Душник /293/, 25. пок. Микола Дербуш /345/, 26. Марія Макар /348/, 27. Василь Вишиваний /361/, 28. Роман Крупка /361/, 29. Петро Тарнавський /375/, 30. Іван Скочиляс /397/, 31. Анна Бурій /402/, 32. Василь Дідюк /411/, 33. пок. Тихон Тещук /422/, 34. Степан Куропась /423/, 35. Йосиф Сквирський /434/, 36. Дмитро Попадинець /434/, 37. Семен Левицький /442/, 38. Марія Юзик /492/, 39. Степан Івашицький /276/.

XVI. Члени Клюбу впродовж 1 року

1. Ярослав Билень /17/, 2. Роман Голіят /19/, 3. Лев Блонарович /34/, 4. пок. Марія Процик /37/, 5. пок. В. Пришляк /43/, 6. пок. Микола Сеник /45/, 7. Михайло Савків /57/, 8. Андрій Кушнір /83/, 9. Іван Сєрант /86/, 10. пок. Василь Олійник /87/, 11. М. Кончак /94/, 12. Микола Бобечко /102/, 13. пок. Іванна Подола /125/, 14. Ярослав Леськів /133/, 15. Іван Будняк /155/, 16. Стела Расн /171/, 17. пок. Іван Живіцький /182/, 18. Богдан Ластовецький /184/, 19. Лев Гардінг /206/, 20. Омелян Твардовський /214/, 21. пок. М. Харів /220/, 22. Ярослав Кришталович /222/, 23. Олена Магер /233/, 24. Іван Іваник /234/, 25. Петро Мороз /238/, 26. Микола Голінко /245/, 27. Михайло Мартиненко /245/, 28. Анна Герман /251/, 29. В. Романишин /254/, 30. Василь Труфин /266/, 31. Олександер Скібіцький /285/, 32. пок. Осип Стецура /287/, 33. Іванна Мельник /408/, 34. д-р Тит Залуцький /408/, 35. Катерина Онуфрик /416/, 36. д-р Іван Скальчук /430/, 37. Михайло Малинівський /437/, 38. Стефанія Галичин /455/, 39. Богдан Лавринів /456/, 40. пок. Павло Сахаревич /460/, 41. Осип Фаринич /462/, 42. Микола Німчук /463/, 43. Карпо Чорномаз /469/, 44. Дарія Манило /474/, 45. пок. Іван Паньків /495/, 46. Дмитро Цюк /321/, 47. Йосип Лисогір /325/, 48. Василь Кловсник /325/, 49. М. Задорецький /334/, 50. Стефанія Букшована /430/, 51. пастор А. Давидюк /340/, 52. пок. В. Коссар /341/, 53. Олександра Яворська /344/, 54. пок. Г. Тимчій /347/, 55. пок. Іван Гнідь /349/, 56. Ярослав Щербак /352/, 57. Іван Воробець /356/, 58. пок. д-р Богдан Левицький /361/, 59. В. Гончар /374/, 60. Йосип Хома /383/, 61. пок. Олена Штогрин /397/, 62. Зенон Дзядик, /399/, 63. Роман Припхан /399/.

Нові члени Клюбу, які стали ними в 1977 році

1. Марія Кульчицька /8/, 2. Тарас Сливінський /59/, 3. Микола Шеремета /70/, 4. Анатолій Дорошенко /144/, 5. Анна Баранкевич /212/, 6. Марія Дейчаківська /233/, 7. Віра Напора /291/, 8. Василь Шмагло /336/, 9. Ярослав Фішер /346/, 10. Бернард Корчинський /421/.

ТАБЛИЦЯ Ч. 27

ЗАГАЛЬНІ ПІДСУМКИ ЗДОБУТКІВ ЧЛЕНІВ КЛЮБУ від часу заснування Клюбу в 1961 р.

Рік	Число чл. Клюбу	Число здобутих ними членів	Загальне число нових членів	Відсоток нових членів того']
1961	56	2,894	4,830	60%
1962	42	1,842	4,093	45%
1963	49	2,170	4,446	60%
1964	47	2,170	4,398	50%
1965	58	2,359	4,896	48%
1966	57	2,492	4,994	49%
1967	41	2,115	4,400	48%
1968	37	1,636	3,872	42%
1969	70	2,941	5,462	53%
1970	50	2,246	5,252	42%
1971	39	1,885	4,056	46%
1972	28	977	4,216	23%
1973	47	1,898	4,668	40%
1974	37	1,453	4,005	35,5%
1975	30	1,074	3,111	34,5%
1976	27	1,023	3,071	33 %
1977	41	1,522	3,743	40,6%
Разом:		32,697	73,513	44 %

Слід згадати і це, що кожний член Клюбу по десяти роках приналежности до нього одержує золотий годинник, або Енциклопедію Українознавства, по п'ятнадцяти роках один тиждень безплатного побуту на Союзівці. В таблиці ч. 28 подаємо прізвища союзових діячів, які одержали згадані нагороди в міжконвенційному часі.

ТАБЛИЦЯ Ч. 28

ЧЛЕНИ КЛЮБУ ЗАСЛУЖЕНИХ СОЮЗОВЦІВ, ЯКІ В МІЖКОНВЕНЦІЙНОМУ ЧАСІ ОДЕРЖАЛИ ЗОЛОТІ ГОДИННИКИ

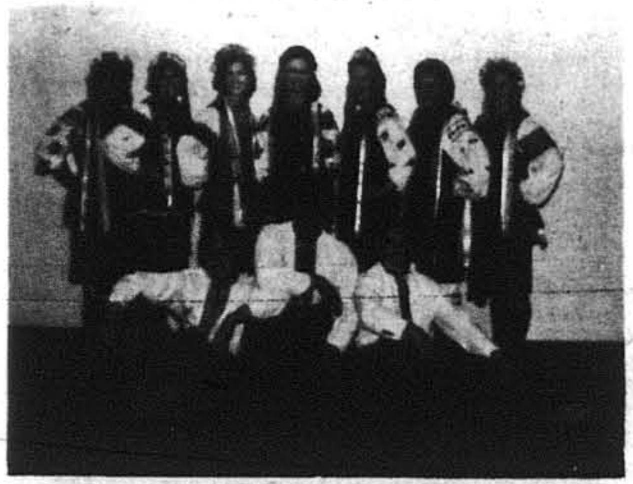
/10 років членства/

1974 р. Андрій Джула, Олена Олек, пок. Петро Федик, Іван Петрунцьо.
1975 р. Анна Гарас.
1976 р. Микола Хоманчук
1977 р. Іван Геврик, Василь Оріховський

(Продовження буде)

Вступайте в члени Українського Народного Союзу!

Участь українців у міжнародному фестивалі у Чікаго

Танцювальний ансамбль ОДУМ-у з Чікаго „Метелиця", під керівництвом Івана Іващенка

У Чікаго над озером, в будинку „морської пристані" — в історичному Нейві Пієр від 4-го до 5-го листопада ц. р. відбувся 19-ий міжнародний фестиваль із виставками народного мистецтва, кухні, музики й танців. На цьому фестивалі успішно були репрезентовані українці. ЖіноцтвоООЧСУ опікувалося українською кухнею та виставкою українського мистецтва — різьби, кераміки, писанок, вишивок і т. д. Завдяки крамниці „Дельта" в Чікаго, яка позичила матеріяли, українська виставка була винятково ефектовною.

Із нагоди фестивалю, з рамени суспільної опіки було обрано трьох жінок в народних одягах — китайку, філіппінку й українку — як делегацію до посадника міста. Не вибирали молоденьких красунь — дівчат чи молодиць. Із українців вибрали 83-річну жінку, п-і Марію Клюку. Відколи п-і Клюка пішла на емеритуру вона зовсім присвятилася праці й допомозі іншим. Роками вона працювала в церкві своєї парафії, а останніх кілька років вона працює при українській Суспільній Опіці,при міській програмі займається виданням малокоштовних обідів для пенсіонерів. Пані Клюку з іншими вибраними жінками представлено посадникові Чікаго Біландичеві, який дав жінкам признання та грамоти за їхню працю в громаді та допомогу немічним, про що було подано в американській пресі.

Найбільшою атракцією фестивалю були концерти. Два дні підряд, від дванадцятої години дня до 7-8-ої вечора, кількатисячна авдиторія була переповнена — одні відходили, інші приходили. У цьому українців репрезентував ОДУМ: струнний ансамбль, під керівництвом Віктора Войтихова, виконав кілька в'язанок українських мелодій та група танцюристів „Метелиця", під керівництвом Іван Іващенка, протанцювала два народні танці. Під час і після виступів, українців обдаровано найдовшими і найгучнішими оплесками. На жаль у програмі не було місця на надатки. Після виступів, молодих учасників обступали, розпитували і з ними дискутували.

Ол. Пошиваник

В УКРАЇНІ ПОШИРЮЄТЬСЯ ЗАЦІКАВЛЕННЯ ФІЛАТЕЛІЄЮ

Київська „Молодь України" інформує про поширення зацікавлення філателією, бож тільки до самого Київського обласного відділення Всесоюзного товариства вступило в його члени понад тисячу осіб, а загальна кількість членів цього відділення перейшла вже за 9 тисяч. На сам Київ припадає рекордова кількість збирачів марок — 8 тисяч. Для покращання праці в цілому, для більш чіткої праці на майбутнє, президія ВТФ вирішила провести обмін членських квитків, який вже розпочався цього місяця і повинен закінчитись у лютому 1979 року. В загальному в Україні є сорок тисяч українських філателістів.

У глибокому смутку повідомляємо Родину і Знайомих, що у вівторок, 26-го грудня 1978 року, в шпиталі в Ню Йорку, упокоїлась в Бозі, по довгій недузі, наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ, ДОНЬКА і СЕСТРА

бл. п.

МАРІЯ ЛИМА

на 70-му році життя, нар. в с. Лищин коло Львова, Україна.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 30-го грудня 1978 р., о год. 10:30 ранку з церкви св. Миколая в Пассейку, Н. Дж., а опісля на цвинтар Merry Rest в Darlington, N.J.

Горем прибиті:

чоловік — ТЕОДОР

сини:

БОГДАН з дружиною ФРЕНЦІС

ДАНИЛО з дружиною БЮРІК

ІВАН з дружиною ІВАНКОЮ

донька — АГАФІЯ

мама — КАТЕРИНА і СЕСТРА в Україні

та Внуки

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що дня 27-го грудня 1978 року, упокоївся в Бозі в Норт Станінгтоні, Конн. наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, ТАТО і ДІДО

бл. п.

ГНАТ МАРЧАК

на 73-му році життя.

ПАНАХИДА в п'ятницю, 29-го грудня 1978 року, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в суботу, 30-го грудня 1978 року, ранком до церкви св. Володимира при 82-ій вул. в Ню Йорку, а опісля на український православний цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — РОЗАЛІЯ

син — ЯРОСЛАВ з дружиною АННОЮ і внуками ДАРІЄЮ, ЕЛЕНОЮ і ҐРЕҐОРІ

донька — ЛІЛІЄН з мужем ІВАНОМ і внукою КЕРЕН

і дальша Родина

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Українською Громадою, що в середу, 27-го грудня 1978 року, по тяжкій недузі, з волі Всевишнього, відійшов у Вічність, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ, ДІДУСЬ, СТРИЙКО і ВУЙКО

св. п.

Д-р ІВАН КОЗАК

сотник Української Галицької Армії, адвокат в Угнові, пов. Рава Руська, Україна, в'язень Берези Картузької.

ПАНАХИДИ будуть відправлені в четвер, 28-го грудня, о год. 7:30 веч. і в п'ятницю, 29-го грудня, о год. 7:30 веч., в похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в суботу, 30-го грудня 1978 року, о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Юра, де по Службі Божій буде похорон на українському цвинтарі в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

УЛЯНА — дружина

ВОЛОДИМИР — син з дружиною ІРЕНОЮ

ОКСАНА — донька

РОКСОЛЯНА — внучка

МАРІЯ ЧАЙКІВСЬКА — сестра в Канаді

СОФІЯ ЛИПИНСЬКА — сестра в Україні з родиною

ЕВГЕН — брат в Україні з родиною

ЮРІЙ — брат в Україні з родиною

ІРИНА ГРИЦКО — сестрінка з родиною

РОМАН ЧАЙКІВСЬКИЙ — сестрінок

ЯРОСЛАВ ЧАЙКІВСЬКИЙ — сестрінок з родиною

ОМЕЛЯН ЧАЙКІВСЬКИЙ — сестрінок з родиною

ВОЛОДИМИР ЧАЙКІВСЬКИЙ — сестрінок з родиною

ОЛЕГ ЧАЙКІВСЬКИЙ — сестрінок з родиною

ДОРКО КОЗАК — братанок з родиною

Родини КОЗАКІВ, ДОМБЧЕВСЬКИХ, СМІШКЕВИЧІВ

Дальша Родина в Україні, Америці і Канаді

•

Замість квітів на могилу, на бажання Покійного, просимо складати пожертви на Патріярший Фонд, або на Українських Воєнних Інвалідів.

Об'єднання кол. Вояків Українців в Америці, Відділ Ню Йорк

з невимовним смутком повідомляє, що довголітній і незабутній голова нашого Відділу

св. п.

Д-р ІВАН КОЗАК

відійшов у Вічність 27-го грудня 1978 року.

ПАНАХИДИ відбудуться в четвер, 28-го і п'ятницю, 29-го грудня 1978 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку.

ПОХОРОН в суботу, 30-го грудня 1978 року, о год. 9-ій ранку, з-під названого похоронного заведення до церкви св. Юра і відтіль на український православний цвинтар св. Андрія у Бавнд Бруку, Н. Дж.

•

Дружині Покійного, Синові і Дочці складаємо сердечні співчуття.

•

Перед похоронним заведенням стоятиме замовлений автобус до Бавнд Бруку.

Управа Відділу

Українська Православна Парафія св. Тройці в Ірвінгтоні, Н. Дж.

ділиться сумною вісткою з Парафіянами та Українським Громадянством, що в ранніх годинах, 27-го грудня 1978 року, відійшов у Вічність на 58-му році життя

св. п.

Інж. ВОЛОДИМИР ЯВОРСЬКИЙ

заступник голови Парафіяльного Уряду

ПАНАХИДИ — в четвер, 28-го грудня, о год. 7-ій веч., в п'ятницю, 29-го грудня, о год. 7-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 801 Springfield Avenue Irvington, N.J.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — 30-го грудня 1978 року, о год. 9-ій ранку в церкві св. Тройці в Ірвінгтоні, а відтак Тлінні Останки будуть перевезені на український православний цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж.

•

Горем прибитій Дружині Вірі й Донечці Наді та дальшій Родині висловлюємо наші співчуття.

Парафіяльний Уряд

З невимовним болем повідомляємо Рідню, Приятелів і Знайомих, що з Волі Всевишнього, відійшов у Вічність, у ранніх годинах дня, 27-го грудня 1978 р., по тяжкій, короткій недузі, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, СИН, ЗЯТЬ і БРАТ

св. п.

Інж. ВОЛОДИМИР ЯВОРСЬКИЙ

на 58-му році життя, учасник Карпатської Січі, Українського Легіону та старшина І. Української Дивізії УНА.

ПАНАХИДИ — в четвер і п'ятницю, 28 і 29-го грудня, о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвина при Спрінгфільд Авеню в Ірвінгтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН в суботу, 30-го грудня 1978 року, о год. 9-ій ранку з цього ж похоронного заведення до церкви св. Тройці при Ласис Авеню в Ірвінгтоні, а опісля на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені в безмежному смутку:

дружина — ВІРА

доня — НАДЯ

мама — ВАЛЕНТИНА

теща — ТЕКЛЯ ДЕМЧУК

сестра — ГАЛИНА МАКСИМЮК з родиною

брат — ОМЕЛЯН з родиною

Родини: ҐУЛЯЇ, МРИГЛОЦЬКІ, ДЕМЧУКИ, МІХНЯКИ

•

З волі Покійного, Родина просить замість квітів, складати пожертви на Українських Воєнних Інвалідів і Українську Православну Семінарію в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 25-го грудня 1978 року з Волі Всевишнього, несподівано, відійшла у Вічність на 67-му році життя, наша Найдорожча МАМА, БАБЦЯ, СЕСТРА і БРАТОВА

бл. п.

ВОЛОДИМИРА МАРІЯ ОСТАПЯК з ГОЛИНСЬКИХ

УЧИТЕЛЬКА НА РІДНИХ ЗЕМЛЯХ

ПАНАХИДА буде відправлена в п'ятницю, 29-го грудня 1978 р., о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні М. Насевича, 109 E. Tabor Rd., Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН в суботу, 30-го грудня 1978 року, о год. 9-ій ранку з того ж похоронного заведення до церкви св. Йосафата при 2236 Orthodox Street у Філядельфії, а звідти на цвинтар у Факс Чейсі.

Горем прибиті:

дочка — ДАРІЯ з мужем МИХАЙЛОМ КОМАНОВСЬКИМ

внуки — ХРИСТЯ й АНДРІЙ

Сестра в Україні

стриєчний брат — ОЛЕКСАНДЕР ЛУЦЬКИЙ з дружиною ЛЮНОЮ і донею ЗОРЯНОЮ

стриєчні сестри — МАРІЯ ЛЕВИЦЬКА і ГАЛИНА СТЕЦЬКО

швагер — ВАСИЛЬ ОСТАПЯК з родиною в Торонті

УКРАЇНА ТА УКРАЇНЦІ...

(Закінгення зі с тор. 2)

рожість до Росії, необ'єктивність і т. п. Цього закинути Солженіцинові ніхто не може тим більше, що він сам був там, багато бачив і чув. В додатку до цього, він є першорядним та дуже солідним дослідником, обдарованим такими прикметами як сила волі, добра пам'ять. Тоді, коли другі співв'язні були прибиті таборовим життям, Солженіцин переводив сам на собі дуже шляхетний експеримент. Він вправляв пам'ять і прийшов до висновку, що пам'ять людини є майже неограниченою. Був час, що не можна було зробити найменшої нотатки для якоїсь майбутньої літературної праці і тому він почав нотувати всякі записки у свойому ,,компюторі'' — в голові. Це вимагало постійної вправи і перевірки. По якомусь часі він так вправив свою пам'ять, що міг слово в слово повторити довгу поему, або цілий зміст запроєктованої книжки.

Як знаємо, російські письменники в більшості ігнорують, або глядять згори на українських письменників. Цього не робить Солженіцин. Він навіть покликається на Шевченка. На сторінці 459, він пише: ,,Цей самий Тарас Шевченко, якого розпучливі рядки були цитовані попередньо, ,,десять років пізніше писав: ;,Ні одна моя внутрішня риса не змінилася. Дякую мойому Всевишньому Творцеві цілим моїм серцем і душею за те, що не дозволив моєму гіркому пережиттю діткнутися своїми залізними кігтями мого вірування''.

Цей уривок з журналу-денника Шевченка записаний під датою 27-го липня 1857 року, у перекладі Л. Білецького, ,,Твори'' Шевченка, Видавництво Миколи Денисюка, звучить дещо інакше: ,,Наприкінці подякував всемогучому Чоловіколюбцеві, що подарував мені силу душі й тіла пройти цей похмурий тернистий шлях, не зранивши себе й не принизивши в собі людської гідности''.

У попередньому томі ,,Архіпелаг Гулаг'' Солженіцин навів слова Шевченка з його листа до княжни Варвари Репніної: ,,Немає тепер у мене ні суму, ні радости, є зате мир душевний і спокій моральний аж до риб'ячої холоднокровности (В цьому місці Солженіцин, або перекладчик на англійську мову пропустив слідуючі слова: ,,Майбутнє для мене наче б не існує'', прим. К. К.). Невже ж постійні нещастя можуть так прикро переробити людину?''

У глосарієві про Шевченка подано: ,,Тарас Григорович Шевченко (1814-1861 — великий український поет. Прожив 10 років на вигнанні за національну активність''.

У глосарієві попереднього тому про Шевченка сказано: ,,Тарас Григорович Шевченко 1814-1861, український клясичний поет, засланий за політичну діяльність, 1847-1857''.

Покликуючись на Солженіцина можна опрокинути не одного так званого ,,совєтолога'', який перекручує факти про українців, або вперто ігнорує визвольну проблему українського народу.

[Кінець]

Шановні Секретарі та Організатори УНС!

Членська кампанія 1978 року кінчається з 29-им грудня. Тому аплікації нових членів прийматиме Головна Канцелярія тільки до 29-го грудня 1978 року.

Докладіть всіх старань, щоб виконати свої квоти та вислати аплікації вчасно, щоб вони дійшли до Головної Канцелярії не пізніше, як 29-го грудня 1978 р.

Головна Канцелярія УНС

НАЙКРАЩИМ ДАРУНКОМ

під ЯЛИНКУ

є

Студійна (Коледжова) Грамота УНСоюзу

ЯКА ЗАПЕВНИТЬ ВАШИМ ДІТЯМ І ВНУКАМ **ВИСОКІ СТУДІЇ**, ЯКІ ВІДКРИЮТЬ ЇМ ДВЕРІ ДО ЩАСЛИВОГО И УСПІШНОГО ЖИТТЯ.

По інформації в справі коледжового забезпечення просимо звертатися до місцевих секретарів УНСоюзу, або до Головної Канцелярії на адресу:

Ukrainian National Ass'n, Inc.
P.O. Box 17 a — 30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Успіхи нашої молоді

НОВИЙ ЛІКАР — Д-р АНДРІЙ БАРАН

Д-р Андрій О. Баран

У цьому році українська громада в Америці збагатилася численним приростом молодих лікарів. Одним із них є д-р Андрій Остап Баран, який у червні 1978 року закінчив Джорджтавн Медичну Школу у Вашінгтоні.

Д-р Андрій Баран — це син д-ра Остапа й Зеновії Баран із Ню Йорку. Народився він у цьому ж місті 12-го грудня 1952 року.

Закінчивши початкову школу св. Юра, молодий Андрій навчався у католицькій військовій середній школі, Ксавір гай скул у Ню Йорку. Тут, як і в народній школі, належав до визначних учнів та заслужив собі на додаткове відзначення капітана в ROTC у цій школі.

Вищу освіту здобув на Колюмбійському університеті також в Ню Йорку. У цьому часі організував студентів — в протинаступ страйкуючим лівим радикалам, які замикали будинки освіти та нищили власність університету.

Після закінчення Колюмбійського університету, Андрія, який мав дуже добрі оцінки в науці, прийнято до кількох медичних шкіл, з яких він вибрав Джорджтавн Медичну школу у Вашінгтоні. Цю школу закінчив він 3-го червня 1978 року зі ступенем доктора медицини.

Д-р Андрій має за собою дві наукові праці. Одна з них, ,,Евалюейшен оф Пейшентс Варфарін Рікваєрментс'' була опрацьована в нюйоркському Корнелл університеті та поміщена в ,,Клінічних дослідах'', вересень 1978. Ця праця пов'язана з упрощуванням лікування гострого запалення жил.

Д-р Андрій займається спортом і дуже цікавиться українською історією та народним мистецтвом, зокрема танком і піснею. Його зокрема цікавить тематика американської громадянської війни, про яку дописував до кількох американських журналів.

Д-р Андрій О. Баран є членом 455-го Відділу УНСоюзу.

Н. Н.

Проголошено вислід літературного конкурсу

Філядельфія, Па. — Жюрі Літературного Конкурсу на коротке оповідання або новелю із сучасного життя — конкурсу, що його проголосила з нагоди свого двадцятиліття Бібліотека Пласту і Рідної Школи у Філядельфії, — розглянуло тридцять надісланих на конкурс творів. На своїх засіданнях 18 і 25 жовтня 1978 року Жюрі ухвалило: першої нагороди не давати нікому, натомість дати дві рівнорядні другі нагороди по стоп'ятдесять долярів і три рівнорядні треті нагороди по сто долярів.

Стоп'ятдесятдолярові премії признано творам: ,,Ніби в кінофільмі'' та ,,Сестра Анна''. Після розкриття конвертів та розшифрування псевдонімів на спільному засіданні членів Жюрі із членами конкурсового комітету 18-го листопада ц. р. у Філядельфії, виявилося, що автором ,,Ніби в кінофільмі'' є Ганна Черінь із Чікаго, а автором оповідання ,,Сестра Анна'' є Микола Погідний-Угорчак з Милвіллу, Ню Джерзі.

Стодолярові премії призначено за оповідання ,,Зламаний перстень'', що його автором виявився Микола Ковшун із Ошави, Канада; за ,,Вітер часу'', що його автором є Валентина Юрченко з Йонкерсу, Ню Йорк; та за ,,Італійські помідорчики'', твору, що його автором є Світлана Кузьменко з Торонто.

Жюрі вирізнило, як варті спеціяльного відзначення твори: ,,Біля фонтани'' — автор Михайло Островерха з Ню Йорку; ,,Солом'яний бриль'' — автор П. Киселів з Ню Йорку; ,,Дорожнє знайомство'' — автор Анатоль Галан з Рочустеру, Н. Й., ,,Матійолка'' — автор Іван Керницький з Ню Йорку; ,,Зуби'' — автор Р. Левицький з Елізабету, Н. Дж., ,,Лист від сина'' — автор Іванна Савицька з Джерзі Ситі; ,,На вакаціях'' — автор Іван Івахів з Денверу, Колорадо, ,,Білі каштани'' — автор Олександер Зозуля з Лівонія, Мічіген, ,,Спокутувана провина'' — автор Володимир Барагура з Вудгейвену, Н. Й.; ,,День і ніч на участку лагеря Батик'' — автор Марія Кавун з Австралії; ,,Мама з України'' — автор Марія Кузьмович-Головінська з Філядельфії.

Жюрі виділило в окрему групу три автори, що заслуговували б на нагороду або відзначення, але за своїм жанром, або тому, що були вже частинно друковані не відповідають умовам конкурсу. Це ,,Князь'' — автор Юрій Тис з Ворену, Мічіген, ,,10 березня'' — автор Галя Мазуренко з Лондону, Англія та ,,У Сибіру'' — автор Марія Кавун з Австралії. Членами Жюрі були: Іван Коровицький, Григорій Костюк та Юрій Лавріненко.

Вступайте в члени УНСоюзу!

ПОВІДОМЛЕННЯ

Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів,

не пізніше, як вполудне

29-го грудня 1978 року

Гроші, прислані пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1978 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у П'ЯТНИЦЮ, 29-го ГРУДНЯ 1978 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

Головна Канцелярія УНС

Шевченківська Фундація відбула своє річне засідання

Вінніпег (КУК). — Для представлення рахунків за минулий діловий рік та перевірки зроблених інвестицій і признаних субсидій, відбуто у Вінніпегу 16-го листопада ц.р. Річне Засідання Дирекції Шевченківської Фундації, враз з Контрольною комісією під проводом президента фундації д-ра І. Глинки. Згідно з рахунковими звітами, в минулому діловому році, цебто на кінець березня 1978 капітал фундації збільшився на $113,874 і в цей спосіб осягнено суму 1 015 630 долярів власних фондів Шевченківської Фундації.

Після переведення дискусії над минулорічним діловодством і схвалення рекомендацій, Дирекція Шевченківської Фундації уконституувалась на будучий рік у такому складі: д-р І. Глинка — президент, д-р Я. Барвінський — заступник президента, Ю. Гвоздулич — секретар-скарбник, і члени: суддя І. Соломон, О. Мельник, п-і Р. Кондра і І. Новосад; Контрольна комісія: А. І. Яремович — голова, сен. П. Юзик — заступник голови, п-і Л. Чайковська — секретар, і члени: С. Янківський і І. Гуйда.

Щоби послужити прикладом іншим, на цьому Річному Засіданні п. Янківський заявив свій намір започаткувати вплати на других 10 000 долярів. Як відомо п-тво Стефан і Марія Янківські були одними з перших меценатів фундації, які дотепер вплатили повних 10 000 долярів.

Наступного дня Дирекція Шевченківської Фундації відбула окреме засідання, на якому розглянено частину аплікацій зголошених на різні українські культурні проєкти, призначивши суму 23 450 на 21 субсидій і стипендій з тим, що решту одержаних аплікацій розглядатимуть на черговому засіданні, передбаченому на кінець грудня 1978. Признані субсидії виплачуватимуть у перших місяцях 1979 в міру напливання приходів з інвестицій капіталу. Разом із попередньо признаними дотаціями, в цьому біжучому році Шевченківська Фундація розприділила 41 200 долярів на проєкти розвитку української культури в Канаді, що разом з усіми попередніми роками дає суму 336 525 долярів виданих дотепер на українську культурну працю з чистих доходів, що їх осягнено з інвестицій капіталу фундації.

Приймається оголошення СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ у ,,Свободі''

Адміністрація ,,СВОБОДИ'' запрошує ВШановних Читачів, Установи, Організації, Товариства, Професіоналістів, Купців і все Громадянство передати свої традиційні святочні привіти у збільшеному Різдвяному числі, що зайдуть у найдальші закутини світу.

Великий тираж ,,СВОБОДИ'' та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ:

1 цаль через 1 шпальту ..	$ 4.00	4 цалі через 2 шпальти ...	24.00
1 цаль через 2 шпальти ..	6.00	5 цалів через 2 шпальти .	30.00
2 цалі через 2 шпальти ...	12.00	6 цалів через 2 шпальти .	36.00
3 цалі через 2 шпальти ...	18.00	та в інших розмірах.	

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ —

за старим стилем до 28-го ГРУДНЯ 1978 року

Оголошення будуть поміщенні в порядку їхнього приходу, в першому числі ті, що скоріше надішлють свої замовлення.

Зголошення святочних побажань, РАЗ[illegible] З ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

"SVOBODA"

30 Montgomery Street **Jersey City, N.J. 07302**

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ПОНЕДІЛОК, 1-го СІЧНЯ 1979 р.

КЛІВЕЛЕНД, Огайо. Річні збори Б-ва св. Василія 364 Відд., о год. 1-ій по пол. в залі УКЦеркви св. Марії, 3290 E. 105 St. — В. Владика.

ЗАНЕСВІЛЛ, Огайо. Б-во св. Йосафата 279 Відд. повідомляє, що на зборах перевибрано ту саму Управу на 1979 рік. — Н. Оленчук, секр.